

Europeiska unionens officiella tidning

C 287

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

22 september 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2012/C 287/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 273, 8.9.2012

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2012/C 287/02

Mål C-269/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Artiklarna 18 EG, 39 EG och 43 EG — Artiklarna 28 och 31 i EES-avtalet — Skattelagstiftning — Flyttning av en skattskyldig persons hemvist till utlandet — Skyldighet att inkludera ännu ej taxerade inkomster i beskattningsunderlaget för det senaste beskattningsåret — Förlust av den eventuella fördel som uppskov med betalningen av skatteskulden kan innebära)

2

SV

Pris:
3 EUR

(forts. på nästa sida)

2012/C 287/03	Mål C-318/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) mot État belge (Frihet att tillhandahålla tjänster — Skattelagstiftning — Ersättning för tjänster kan dras av som kostnader för intäkternas förvärvande — Ersättning till en tjänsteleverantör i en annan medlemsstat i vilken denna inte omfattas av skyldighet att erlagga inkomstskatt eller väsentligt förmånligare skatteregler — Skyldighet att lägga fram bevisning för att transaktionerna är verkliga och legitima och att ersättningen för dessa inte överskrider normala nivåer för att medges avdrag — Hinder — Motivering — Bekämpning av skattebedrägeri och skatteundandragande — Effektiv skattekontroll — Väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Proportionalitet)	2
2012/C 287/04	Mål C-378/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Legfelsőbb Bíróság — Ungern) — ansökan om inskrivning i bolagsregistret ingiven av VALE Építési Kft. (Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF — Etableringsfrihet — Principerna om likvärdighet och effektivitet — Gränsöverskridande ombildning — Avslag på ansökan om inskrivning i registret)	3
2012/C 287/05	Mål C-509/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Josef, Geistbeck, Thomas Geistbeck mot Saatgut-Treuhandsverwaltungs GmbH (Immateriell och industriell äganderätt — Gemenskapens växtförädlarrätt — Förordning (EG) nr 2100/94 — Jordbrukarprivilegiet — Begreppet "rimlig ersättning" — Ersättning för uppkommen skada — Överträdelse)	3
2012/C 287/06	Mål C-527/10: Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Legfelsőbb Bíróság — Ungern) — ERSTE Bank Hungary Nyrt mot Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt (Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 5.1 — Tillämpning i tiden — Talan om fastställelse av sakrätt som väckts i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen — Insolvensförfarande som inletts mot gäldenären i en annan medlemsstat — Den första statens anslutning till Europeiska unionen — Tillämplighet)	4
2012/C 287/07	Mål C-558/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Chartres — Frankrike) — Michel Bourges-Maunoury och Marie-Louise Heintz, efternamn som gift: Bourges-Maunoury mot Direction des services fiscaux d'Eure et Loir (Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier — Undantag från nationell beskattning för belopp som utbetalats av unionen — Beaktande av belopp som utbetalats av unionen vid beräkning av förmögenhetsskattens övre gräns)	5
2012/C 287/08	Mål C-562/10: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Talan om fördragsbrott — Artikel 56 FEUF — Tysk lagstiftning om vårdförsäkring — Konkret hjälp i form av hemvård tillhandahålls inte vid tillfällig vistelse i en annan medlemsstat — Lägre belopp för exportabla kontantförmåner — Ingen ersättning för hyra av vårdhjälpmedel i andra medlemsstater)	5

2012/C 287/09	Mål C-602/10: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Călărași — Rumänien) — SC Volksbank România SA mot Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC) (Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Direktiv 2008/48/EG — Artiklarna 22, 24 och 30 — Nationell lagstiftning om införlivande av direktivet — Tillämplighet på avtal som inte omfattas av direktivets materiella och tidsmässiga tillämpningsområde — Skyldigheter som inte föreskrivs i direktivet — Begränsning av de bankavgifter som en kreditgivare får ta ut — Artiklarna 56 FEUF, 58 FEUF och 63 FEUF — Skyldighet att i nationell rätt införa lämpliga och effektiva tvistlösningsförfaranden utanför domstol)	6
2012/C 287/10	Förenade målen C-608/10, C-10/11 och C-23/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11) mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Jordbruk — Exportbidrag — Felaktig uppgift om exportören i exportdeklaration — Nationella bestämmelser enligt vilka rätt till exportbidrag förutsätter att den sökande står angiven som exportör i exportdeklarationen — Rättelse av exportdeklarationen efter det att varorna har frigjorts)	6
2012/C 287/11	Mål C-616/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank 's-Gravenhage — Nederländerna) — Solvay SA mot Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV (Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar — Förordning (EG) nr 44/2001 — Talan om intrång i ett europeiskt patent — Särskilda behörighetsregler och exklusiv behörighet — Artikel 6 led 1 — Flera svarande — Artikel 22 led 4 — Invändning om patentets giltighet — Artikel 31 — Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder)	7
2012/C 287/12	Mål C-49/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien — Österrike) — Content Services Ltd mot Bundesarbeitskammer (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 97/7/EG — Konsumentskydd — Distansavtal — Konsumentinformation — Information som lämnats eller fåtts — Varaktigt medium — Begrepp — Hyperlänk på leverantörens webbplats — Ångerrätt)	8
2012/C 287/13	Förenade målen C-55/11, C-57/11 och C-58/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Vodafone España, SA mot Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) och France Telecom España SA mot Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11) (Direktiv 2002/20/EG — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Auktorisation — Artikel 13 — Avgifter för nyttjanderätter och rättigheter att installera faciliteter)	8
2012/C 287/14	Mål C-59/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Nancy — Frankrike) — Association Kokopelli mot Graines Baumaux SAS (Jordbruk — Direktiven 98/95/EG, 2002/53/EG, 2002/55/EG och 2009/145/EG — Giltighet — Köksväxter — Saluföring, på den nationella marknaden för frön, av grönsaksutsäden som inte finns upptagna på den gemensamma officiella sortlistan över arter av köksväxter — Åsidosättande av nationella bestämmelser om förhandstillstånd för saluföring — Det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk — Proportionalitetsprincipen — Näringsfrihet — Fri rörlighet för varor — Likabehandling)	9

2012/C 287/15	Mål C-79/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Firenze — Italien) — brottmål mot Maurizio Giovanardi m.fl. (Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2001/220/RIF — Brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden — Direktiv 2004/80/EG — Ersättning till brottsoffer — Ansvar för en juridisk person — Ersättning inom ramen för straffrättsliga förfaranden)	10
2012/C 287/16	Mål C-128/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — UsedSoft GmbH mot Oracle International Corp. (Rättsligt skydd för datorprogram — Försäljning av licenser till använda datorprogram som har laddats ned från internet — Direktiv 2009/24/EG — Artiklarna 4.2 och 5.1 — Konsumtion av spridningsrätten — Begreppet ”den som lagligen förvärvat datorprogrammet”)	10
2012/C 287/17	Mål C-138/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Compass-Datenbank GmbH mot Republik Österreich (Konkurrens — Artikel 102 FEUF — Begreppet företag — Uppgifter i ett handels- och bolagsregister som lagrats i en databas — Insamling och tillgängliggörande av uppgifter mot en avgift — Konsekvensen av att offentliga myndigheter inte tillåter att nämnda uppgifter vidareutnyttjas — Sui generis-rätten i artikel 7 i direktiv 96/9/EG)	11
2012/C 287/18	Mål C-141/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Södertörns tingsrätt — Sverige) — Torsten Hörnfeldt mot Posten Meddelande AB (Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning som ger en ovillkorlig rätt att arbeta till 67 års ålder och som tillåter att anställningen automatiskt upphör vid utgången av den månad då arbetstagaren fyller 67 år — Ålderspensionens nivå beaktas inte)	11
2012/C 287/19	Mål C-146/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus — Estland) — AS Pimix i likvidation mot Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus och Põllumajandusministeerium (Anslutning av nya medlemsstater — Fastställande av avgift för överskottslager av jordbruksprodukter — En nationell lagbestämmelse som hänvisar till en bestämmelse i en unionsförordning som inte offentliggjorts i vederbörlig ordning i Europeiska unionens officiella tidning på den aktuella medlemsstatens språk)	12
2012/C 287/20	Mål C-171/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — (Tyskland)) — Fra.bo SpA mot Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein (Fri rörlighet för varor — Åtgärder med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner — Nationellt certifieringsförfarande — Presumtion om överensstämmelse med nationell rätt — Fråga huruvida artikel 28 EG är tillämplig på ett privat certifieringsorgan)	12
2012/C 287/21	Mål C-176/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd mot Bundesminister für Finanzen (Artikel 56 FEUF — Inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Lagstiftning i en medlemsstat som innebär förbud mot reklam för kasinon i andra medlemsstater när den lagstadgade skyddsnivån för spelare i den aktuella medlemsstaten inte anses motsvara den nationella skyddsnivån — Skäl — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	13

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 287/22	Mål C-181/11 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 juli 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Likabehandling — Tak på 10 procent av omsättningen — Samarbete — Missuppfattning av bevisning — Uppenbart oriktig bedömning — Avsaknad av motivering)	13
2012/C 287/23	Mål C-259/11: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — DTZ Zadelhoff vof mot Staatssecretaris van Financiën (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 5.3 c och 13 B d.5 — Förhandlingar om överlåtelse av aktier i bolag — Transaktionen innebär även överlåtelse av äganderätt till fast egendom som tillhör dessa bolag — Undantag från skatteplikt)	14
2012/C 287/24	Mål C-284/11: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad — Bulgarien) — EMS-Bulgaria Transport OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Plovdiv (Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdragsrätt — Preklusionsfrist för att utöva avdragsrätten för mervärdesskatt — Effektivitetsprincipen — Avdragsrätt för mervärdesskatt nekas — Principen om skatteneutralitet)	14
2012/C 287/25	Mål C-291/11: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot TNT Freight Management (Amsterdam) BV (Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenumren 3002 och 3502 — Blodalbumin som beretts för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk — Bearbetning av produkten)	15
2012/C 287/26	Mål C-311/11 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juli 2012 — Smart Technologies ULC mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 7.1 b — Ordmärket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Varumärke bestående av reklamslogan — Särskiljningsförmåga — Avslag på registreringsansökan)	15
2012/C 287/27	Mål C-326/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — J.J.Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV mot Staatssecretaris van Financiën (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B g jämförd med artikel 4.3 a — Tillhandahållande av byggnader och den mark på vilken de står — Tillhandahållande av en byggnad som byggs om i syfte att skapa en ny byggnad — Köparen har fortsatt och färdigställt arbetet efter tillhandahållandet — Undantag från mervärdesskatteplikt)	16
2012/C 287/28	Mål C-212/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 4 maj 2012 — Butz, Helmut, Bachman-Butz, Christel, Butz, Frederike mot Société Air France SA	16
2012/C 287/29	Mål C-220/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 11 maj 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses mot Region Hannover	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 287/30	Mål C-278/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 juni 2012 — Atiqullah Adil mot Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel	17
2012/C 287/31	Mål C-300/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20 juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte mot Ibero Tours GmbH	17
2012/C 287/32	Mål C-302/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 20 juni 2012 — X mot Minister van Financiën	18
2012/C 287/33	Mål C-303/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 21 juni 2012 — Guido Imfeld och Nathalie Garcet mot belgiska staten	18
2012/C 287/34	Mål C-306/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 26 juni 2012 — Spedition Welter GmbH mot Avanssur S.A.	18
2012/C 287/35	Mål C-309/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 27 juni 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo m.fl. mot Fundo de Garantia Salarial, IP	19
2012/C 287/36	Mål C-311/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Nienburg (Tyskland) den 27 juni 2012 — Heinz Kassner mot Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG	19
2012/C 287/37	Mål C-312/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal du travail de Huy (Belgien) den 28 juni 2012 — Agim Ajdini mot État belge, Service des Allocations aux Handicapés	20
2012/C 287/38	Mål C-319/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 2 juli 2012 — Minister Finansów mot MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa	21
2012/C 287/39	Mål C-321/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 2 juli 2012 — F. van der Helder & D. Farrington mot College voor zorgverzekering (CVZ)	21
2012/C 287/40	Mål C-322/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 4 juli 2012 — État belge — SPF Finances mot GIMLE SA	22
2012/C 287/41	Mål C-325/12: Talan väckt den 10 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	22
2012/C 287/42	Mål C-329/12: Talan väckt den 11 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 287/43	Mål C-330/12: Talan väckt den 9 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen ...	23
2012/C 287/44	Mål C-331/12: Talan väckt den 9 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen ...	24
2012/C 287/45	Mål C-332/12: Talan väckt den 10 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	24
2012/C 287/46	Mål C-333/12: Talan väckt den 11 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	24
2012/C 287/47	Mål C-336/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 16 juli 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Vidaregående Uddannelser mot Manova A/S	25
2012/C 287/48	Mål C-341/12: Överklagande ingett den 17 juli 2012 av Mizuno KK av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 8 maj 2012 i mål T-101/11, Mizuno KK mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	25
2012/C 287/49	Mål C-344/12: Talan väckt den 18 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	26
2012/C 287/50	Mål C-345/12: Talan väckt den 19 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	26
2012/C 287/51	Mål C-346/12: Överklagande ingett den 19 juli 2012 av DMK Deutsches Milchkontor GmbH av den dom som tribunalen (fjärde) meddelade den 22 maj 2012 i mål T-546/10, Nordmilch AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	26
2012/C 287/52	Mål C-347/12: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg den 20 juli 2012 — Caisse nationale des prestations familiales mot Ulrike Wiering och Markus Wiering	27
2012/C 287/53	Mål C-348/12 P: Överklagande ingett den 16 juli 2012 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 april 2012 i mål T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mot rådet	27
2012/C 287/54	Mål C-353/12: Talan väckt den 25 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	28
2012/C 287/55	Mål C-357/12 P: Överklagande ingett den 27 juli 2012 av Harald Wohlfahrt av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 16 maj 2012 i mål T-580/10, Harald Wohlfahrt mot byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	28

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 287/56	Mål C-365/12 P: Överklagande ingett den 31 juli 2012 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde) meddelade den 22 maj 2012 i mål T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg mot Europeiska kommissionen	29
Tribunalen		
2012/C 287/57	Mål T-240/11: Tribunalens beslut av den 17 juli 2012 — L'Oréal mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ersättningsgilla kostnader vid harmoniseringsbyrån — Kostnader för ombud som är en anställd — Artikel 85.1 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	31
2012/C 287/58	Mål T-517/11: Tribunalens beslut av den 17 juli 2012 — United States Polo Association mot harmoniseringsbyrån — Polo/Lauren (figur föreställande två polospelare) (Gemenskapsvarumärke — Delvis avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	31
2012/C 287/59	Mål T-317/12: Talan väckt den 11 juli 2012 — Holcim (Romania) mot Europeiska kommissionen	31
2012/C 287/60	Mål T-319/12: Talan väckt den 19 juli 2012 — Spanien mot kommissionen	32
2012/C 287/61	Mål T-321/12: Talan väckt den 20 juli 2012 — Ciudad de la Luz och Sociedad proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana mot kommissionen	32
2012/C 287/62	Mål T-327/12: Talan väckt den 16 juli 2012 — Simca Europe mot harmoniseringsbyrån — PSA Peugeot Citroën (Simca)	33
2012/C 287/63	Mål T-328/12: Talan väckt den 24 juli 2012 — Mundipharma mot harmoniseringsbyrån — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)	34
2012/C 287/64	Mål T-331/12: Talan väckt den 27 juli 2012 — Sartorius Weighing Technology mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en gul båge i nederkanten av ett annonsutrymme)	34
2012/C 287/65	Mål T-332/12: Talan väckt den 23 juli 2012 — ING Groep mot kommissionen	35
2012/C 287/66	Mål T-335/12: Talan väckt den 19 juli 2012 — T&L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen	35
2012/C 287/67	Mål T-336/12: Talan väckt den 1 augusti 2012 — Klizli mot rådet	37

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2012/C 287/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 273, 8.9.2012

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 258, 25.8.2012

EUT C 250, 18.8.2012

EUT C 243, 11.8.2012

EUT C 235, 4.8.2012

EUT C 227, 28.7.2012

EUT C 217, 21.7.2012

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juli 2012
— Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien**(Mål C-269/09) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Artiklarna 18 EG, 39 EG och 43 EG — Artiklarna 28 och 31 i EES-avtalet — Skattelagstiftning — Flyttning av en skattskyldig persons hemvist till utlandet — Skyldighet att inkludera ännu ej taxerade inkomster i beskattningsunderlaget för det senaste beskattningsåret — Förlust av den eventuella fördel som uppskov med betalningen av skatteskulden kan innebära)

(2012/C 287/02)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och F. Jimeno Fernández)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (Ombud: M. Lumma och C. Blaschke och K. Petersen), Konungariket Nederländerna (Ombud: C. Wissels och M. de Ree), Republiken Portugal (Ombud: L. Inez Fernandes)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 19 EG, 38 EG och 43 EG samt av artiklarna 28 och 31 EES — Skattskyldiga som flyttar sitt hemvist till utlandet — Skyldighet att räkna in alla obeskattade inkomster i beskattningsunderlaget för det sista beskattningsår som den skattskyldige ansågs bosatt i Spanien

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18 EG, 39 EG och 43 EG genom att i artikel 14.3 i lag 35/2006 om inkomstskatt för fysiska personer och om delvis ändring av lagarna om skatt för juridiska personer, skatt på inkomst för personer utan hemvist i landet och skatt på egendom (Ley 35 2006 del Impuesto sobre la Renta de la Personas Físicas

y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio), av den 28 november 2006, införa och bibehålla en bestämmelse enligt vilken de skattskyldiga personer som flyttar sitt hemvist till en annan medlemsstat åläggs att inkludera deras ännu ej taxerade inkomster i beskattningsunderlaget för det senaste beskattningsår då de ansågs ha skatterättsligt hemvist i landet.

2. Talan ogillas i övrigt.

3. Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Nederländerna och Republiken Portugal ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 220 av den 12.9.2009.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012
(begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Belgien) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT) mot État belge**(Mål C-318/10) ⁽¹⁾

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Skattelagstiftning — Ersättning för tjänster kan dras av som kostnader för intäkternas förvärvande — Ersättning till en tjänsteleverantör i en annan medlemsstat i vilken denna inte omfattas av skyldighet att erlagga inkomstskatt eller väsentligt förmånligare skatteregler — Skyldighet att lägga fram bevisning för att transaktionerna är verkliga och legitima och att ersättningen för dessa inte överskrider normala nivåer för att medges avdrag — Hinder — Motivering — Bekämpning av skattebedrägeri och skatteundandragande — Effektiv skattekontroll — Väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Proportionalitet)

(2012/C 287/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)

Motpart: État belge

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation — Tolkning av artikel 49 EG — Skattelagstiftning enligt vilken det är tillåtet att dra av de kostnader för intäkternas förvärvande, vilka en inhemsk skattebetalare haft, men enligt vilken det inte är tillåtet att dra av sådana kostnader när skattebetalaren är bosatt eller etablerad i en annan medlemsstat och skattebetalaren enligt lagstiftningen i denna medlemsstat inte är inkomstskattskyldig eller där omfattas av väsentligt mer förmånliga skatteregler — Hinder för friheten att tillhandahålla tjänster

Domslut

Artikel 49 EG ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den i det nationella målet, enligt vilken ersättning för prestationer och tjänster som betalas av en skattskyldig i den första medlemsstaten till ett utländskt bolag inte betraktas som kostnader för intäkternas förvärvande när det sistnämnda bolaget med avseende på nämnda intäkter inte omfattas av skyldighet att erlagga inkomstskatt eller, avseende de berörda intäkterna, omfattas av väsentligt förmånligare skatteregler än dem som gäller för dessa intäkter i den första medlemsstaten, såvida inte den skattskyldige styrker att ersättningarna motsvarar verkliga och legitima transaktioner och inte överskrider normala nivåer, medan sådana ersättningar enligt huvudregeln ger rätt till avdrag för kostnader för inkomsternas förvärvande om dessa kostnader är nödvändiga för att förvärva eller bibehålla skattepliktiga intäkter vars äkthet och belopp påvisats av den skattskyldige.

(¹) EUT C 246, 11.9.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Legfelsőbb Bíróság — Ungern) — ansökan om inskrivning i bolagsregistret ingiven av VALE Építési Kft.

(Mål C-378/10) (¹)

(Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF — Etableringsfrihet — Principerna om likvärdighet och effektivitet — Gränsöverskridande ombildning — Avslag på ansökan om inskrivning i registret)

(2012/C 287/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Legfelsőbb Bíróság

Part i målet vid den nationella domstolen

VALE Építési Kft.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Tolkning av artiklarna 43 EG och 48 EG — Ett bolag i en medlemsstat som flyttar till en annan medlemsstat och samtidigt byter tillämplig lagstiftning — Nationell lagstiftning enligt vilken det inte är tillåtet att i det nationella bolagsregistret ange ett bolag som bildats i en annan medlemsstat såsom rättslig föregångare för ett bolag

Domslut

1. Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för att tillämpa en nationell lagstiftning enligt vilken det är tillåtet att ombilda bolag som bildats enligt inhemsk rätt, men enligt vilken det inte i något fall är tillåtet för ett bolag som bildats enligt en annan medlemsstats rätt att ombildas till ett inhemskt bolag med tillämpning av den inhemska rätten.

2. Artiklarna 49 FEUF och 54 FEUF ska, med avseende på en gränsöverskridande ombildning av ett bolag, tolkas på så sätt att värdmedlemsstaten har rätt att fastställa vilka nationella bestämmelser som ska tillämpas på en sådan åtgärd och att således tillämpa de bestämmelser i sin nationella rätt om nationella ombildningar som avser ett bolags bildande och drift, såsom de krav som gäller för upprättande av en balansräkning och en förteckning över tillgångar. Principerna om likvärdighet och effektivitet utgör emellertid hinder för värdmedlemsstaten att,

— vid gränsöverskridande ombildningar, neka att i bolagsregistret ta in en uppgift om det bolag som har ansökt om ombildningen såsom "rättslig föregångare", om ett sådant angivande av det föregående bolaget i bolagsregistret sker vid nationella ombildningar, respektive

— i förfarandet för registrering av bolaget, neka att ta vederbörlig hänsyn till handlingar från myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten.

(¹) EUT C 317, 20.11.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Josef, Geistbeck, Thomas Geistbeck mot Saatgut-Treuhandungsverwaltungs GmbH

(Mål C-509/10) (¹)

(Immateriell och industriell äganderätt — Gemenskapens växtförädlarrätt — Förordning (EG) nr 2100/94 — Jordbrukarprivilegiet — Begreppet "rimlig ersättning" — Ersättning för uppkommen skada — Överträdelse)

(2012/C 287/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Josef, Geistbeck, Thomas Geistbeck

Motpart: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av artiklarna 14.3 och 94.1 och 94.2 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, s 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196), och av artiklarna 5 och 8 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 173, s. 14) — Gemenskapens växtförädlarrätt — Intrång — Skyldighet att till innehavaren av en sådan rätt betala rimlig ersättning och ersätta den skada som denne har åsamkats — Kriterier för fastställande av den rimliga ersättningen och skadan

Domslut

1. Vid beräkningen av den "rimliga ersättning" som enligt artikel 94.1 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt ska betalas av en jordbrukare som har använt förökningsmaterial för en skyddad växtsort som har erhållits genom plantering som skett utan att jordbrukaren har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 14.3 i samma förordning, jämförd med artikel 8 i kommissionens förordning (EG) nr 1768/95 av den 24 juli 1995 om införande av genomförandebestämmelser för det undantag i jordbruket som föreskrivs i artikel 14.3 i förordning nr 2100/94, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2605/98 av den 3 december 1998, ska man som utgångspunkt använda den ersättning som ska betalas för produktion under licens av förökningsmaterial för skyddade sorter av den berörda växten i samma område.
2. Betalning av en ersättning för kostnader för kontrollen av huruvida rättsinnehavarens växtförädlarrätt har respekterats ingår inte i den "rimliga ersättningen" enligt artikel 94.1 i förordning nr 2100/94.

(¹) EUT C 30, 29.01.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Legfelsőbb Bíróság — Ungern) — ERSTE Bank Hungary Nyrt mot Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

(Mål C-527/10) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Artikel 5.1 — Tillämpning i tiden — Talan om fastställelse av sakrätt som väckts i en stat som inte är medlem i Europeiska unionen — Insolvensförfarande som inletts mot gäldenären i en annan medlemsstat — Den första statens anslutning till Europeiska unionen — Tillämplighet)

(2012/C 287/06)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Legfelsőbb Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ERSTE Bank Hungary Nyrt

Motpart: Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Legfelsőbb Bíróság — Tolkning av artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1) — En talan som avser sakrätt som har väckts i den medlemsstat där den egendom som är föremål för sakrätten befinner sig mot en svarande med säte i en annan medlemsstat och mot vilken ett insolvensförfarande har inletts i denna andra medlemsstat före den första medlemsstatens anslutning till Europeiska unionen — Tillämplighet i tiden av artikel 5.1 av förordning (EG) nr 1346/2000

Domslut

Artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att denna bestämmelse, under sådana omständigheter som de som föreligger i det nationella målet, är tillämplig även på insolvensförfaranden som har inletts före Republikens Ungerns anslutning till Europeiska unionen i ett fall där gäldenärens egendom som omfattades av det sakrättsliga skyddet i fråga befann sig i nämnda stat den 1 maj 2004, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de grande instance de Chartres — Frankrike) — Michel Bourges-Maunoury och Marie-Louise Heintz, efternamn som gift: Bourges-Maunoury mot Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

(Mål C-558/10) ⁽¹⁾

(Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier — Undantag från nationell beskattning för belopp som utbetalats av unionen — Beaktande av belopp som utbetalats av unionen vid beräkning av förmögenhetsskattens övre gräns)

(2012/C 287/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Chartres

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michel Bourges-Maunoury och Marie-Louise Heintz, efternamn som gift: Bourges-Maunoury

Motpart: Direction des services fiscaux d'Eure et Loir

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de grande instance de Chartres — Tolkning av artikel 13 andra stycket i kapitel V i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier (EGT 152, 1967, s. 13) — Tillätligheten av en nationell lagstiftning enligt vilken en skattskyldigs samtliga inkomster, inklusive inkomster från gemenskapen, ska beaktas vid beräkningen av förmögenhetsskattens övre gräns — Befrielse från nationella skatter på de löner som betalas ut av gemenskaperna — Tidigare tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna

Domslut

Artikel 13 andra stycket i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, som ursprungligen fogades till Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, och som därefter med stöd av Amsterdamfördraget fogades till EG fördraget, ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka belopp som unionen betalar till sina tjänstemän och övriga anställda eller till personer som tidigare haft sådan anställning,

inklusive pensioner och ersättningar för definitiv avgång från tjänsten, ska beaktas vid fastställandet av den övre gränsen för en sådan skatt som förmögenhetsskatten.

⁽¹⁾ EUT C 46, 12.2.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-562/10) ⁽¹⁾

(Talan om fördragsbrott — Artikel 56 FEUF — Tysk lagstiftning om vårdförsäkring — Konkret hjälp i form av hemvård tillhandahålls inte vid tillfällig vistelse i en annan medlemsstat — Lägre belopp för exportabla kontantförmåner — Ingen ersättning för hyra av vårdhjälpmedel i andra medlemsstater)

(2012/C 287/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F.W. Bulst och I. Rogalski)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 56 FEUF — Nationell lagstiftning om vårdförsäkring, enligt vilken rätten till vårdbidrag begränsas till sex veckor i samband med att försäkringstagaren tillfälligt vistas i en annan medlemsstat och enligt vilken det inte går att erhålla ersättning för kostnader för hyra av vårdhjälpmedel, samt i vilken det föreskrivs att vårdtjänster i hemmet som tillhandahålls i den medlemsstat där försäkringstagaren uppehåller sig inte ersätts till samma nivå som för tjänster som tillhandahålls i Tyskland

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna

⁽¹⁾ EUT C 63, 26.02.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Judecătoria Călărași — Rumänien) — SC Volksbank România SA mot Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

(Mål C-602/10) ⁽¹⁾

(Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Direktiv 2008/48/EG — Artiklarna 22, 24 och 30 — Nationell lagstiftning om införlivande av direktivet — Tillämplighet på avtal som inte omfattas av direktivets materiella och tidsmässiga tillämpningsområde — Skyldigheter som inte föreskrivs i direktivet — Begränsning av de bankavgifter som en kreditgivare får ta ut — Artiklarna 56 FEUF, 58 FEUF och 63 FEUF — Skyldighet att i nationell rätt införa lämpliga och effektiva tvistlösningsförfaranden utanför domstol)

(2012/C 287/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Călărași

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: SC Volksbank România SA

Svarande: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Judecătoria Călărași — Tolkning av artiklarna 22.1, 24.1 och 30.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66) — Tolkning av artiklarna 56, 58 och 63.1 FEUF — Tillämpning i tidsmässigt hänseende av den nationella lagstiftningen om införlivande — Skyldigheten att införa lämpliga och effektiva tvistlösningsförfaranden utanför domstol har inte iakttagits — Tillämpning i materiellt hänseende av den nationella lagstiftningen om införlivande — Ytterligare skyldigheter för kreditinstitutet som inte föreskrivs i direktivet

Domslut

1. Artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ska tolkas så, att den inte utgör något hinder för att tillämpa nationella bestämmelser om införlivande av direktivet med nationell rätt, enligt vilka kreditavtal, såsom de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, för vilka en in-teckning i fast egendom ställts som säkerhet, omfattas av bestämmelsernas materiella tillämpningsområde, trots att sådana avtal, enligt artikel 2.2 a i direktivet, är uttryckligen uteslutna från direktivets materiella tillämpningsområde.

2. Artikel 30.1 i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att den inte utgör något hinder för att tillämpa nationella bestämmelser om införlivande av direktivet med nationell rätt, genom vilka deras tidsmässiga tillämpningsområde fastställs på så sätt att bestämmelserna även ska tillämpas på kreditavtal, såsom de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, vilka är uteslutna från direktivets materiella tillämpningsområde och vilka löpte den dag då nämnda nationella bestämmelser trädde i kraft.
3. Artikel 22.1 i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att den inte utgör något hinder för att tillämpa nationella bestämmelser om införlivande av direktivet med nationell rätt, genom vilka det för kreditinstitutet införs skyldigheter, som inte föreskrivs i direktivet, avseende vilka typer av avgifter som instituten kan ta ut inom ramen för konsumentkreditavtal som omfattas av tillämpningsområdet för nämnda nationella bestämmelser.
4. EUF-fördragets bestämmelser om frihet att tillhandahålla tjänster ska tolkas så, att de inte utgör något hinder för att tillämpa en bestämmelse i nationell rätt enligt vilken det är förbjudet för kreditinstitut att ta ut vissa bankavgifter.
5. Artikel 24.1 i direktiv 2008/48 ska tolkas så, att den inte utgör något hinder för att tillämpa en sådan regel i den nationella bestämmelsen om införlivande av detta direktiv som, i fråga om tvister som gäller konsumentkrediter, innebär att det är tillåtet för konsumenterna att vända sig direkt till en konsumentskyddsmyndighet, vilken därefter kan ålägga kreditinstitutet sanktioner för överträdelse av den nationella bestämmelsen, utan att först behöva tillämpa de tvistlösningsförfaranden utanför domstol som föreskrivs i den nationella lagstiftningen för sådana tvister.

⁽¹⁾ EUT C 89, 19.3.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moxsel GmbH (C-23/11) mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Förenade målen C-608/10, C-10/11 och C-23/11) ⁽¹⁾

(Jordbruk — Exportbidrag — Felaktig uppgift om exportören i exportdeklaration — Nationella bestämmelser enligt vilka rätt till exportbidrag förutsätter att den sökande står angiven som exportör i exportdeklarationen — Rättelse av exportdeklarationen efter det att varorna har frigjorts)

(2012/C 287/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11) och Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11)

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Hamburg — Tolkning av artikel 5.7 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 102, s. 11) och av artikel 78.1 och 78.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Felaktig uppgift om exportör i exportdeklarationen — Nationell lagstiftning enligt vilken det för rätt till exportbidrag krävs att den som ansöker om detta står angiven som exportör i exportdeklarationen

Domslut

- Artikel 5.7 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 90/2001 av den 15 januari 2001 ska tolkas så, att innehavaren av en exportlicens i princip endast har rätt till exportbidrag om denne har angetts som exportör i fält 2 i den exportdeklaration som har ingetts till det behöriga tullkontoret.
- Artikel 78.1 och 78.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas så, att det är möjligt att i efterhand granska exportdeklarationen för att ändra namnet på exportören i det avsedda fältet i exportdeklarationen, och att tullmyndigheterna är skyldiga
 - att för det första undersöka huruvida det ska anses vara möjligt att granska deklARATIONEN, med beaktande särskilt av att syftena med unionsbestämmelserna om exportbidrag inte har äventyrats och varorna i fråga faktiskt har exporterats, vilket det ankommer på den sökande att visa, samt
 - att för det andra i förekommande fall vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som myndigheterna har tillgång till.
- Artikel 5.7 i förordning nr 800/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 90/2001, och unionens tullbestämmelser ska tolkas så, att i ett fall som det som är i fråga i mål C-608/10, där innehavaren av en exportlicens inte har angetts som exportör i fält 2 i exportdeklarationen, kan tullmyndigheterna inte bevilja denna innehavare exportbidrag utan att exportdeklarationen dessförinnan har rättats.

4. I ett sådant fall som det som är i fråga i målen C-10/11 och C-23/11, ska unionens tullbestämmelser tolkas så, att det huvudtullkontor som är behörigt för utbetalning av exportbidrag är bundet av exporttullkontorets rättelse i efterhand av uppgiften i fält 2 i exportdeklarationen eller, i förekommande fall, av kontroll-exemplar T 5, om rättelsebeslutet uppfyller alla formella och materiella krav för ett "beslut" som föreskrivs både i artikel 4 led 5 i förordning nr 2913/92 och i de relevanta bestämmelserna i den aktuella nationella rätten. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka huruvida dessa villkor är uppfyllda i de nationella målen.

5. Artikel 5.7 i förordning nr 800/1999, i dess lydelse enligt förordning nr 90/2001, och unionens tullbestämmelser ska tolkas så, att det huvudtullkontor som är behörigt för utbetalning av exportbidrag i ett fall som det som är i fråga i mål C-23/11 — och under antagandet att tullkontoret enligt den nationella lagstiftningen inte är bundet av den rättelse som exporttullkontoret gjort — inte kan tolka uppgiften i fält 2 i exportdeklarationen bokstavligt och avslå ansökan om exportbidrag med motiveringen att den som har gjort ansökan inte är exportör av de varor som avses med ansökan. Om det behöriga tullkontoret däremot beviljar ansökan om rättelse och med giltig verkan rättar exportörens namn, är det huvudtullkontor som är behörigt för utbetalning av exportbidrag bundet av detta beslut.

(¹) EUT C 113, 9.4.2011
EUT C 120, 16.4.2011

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank 's-Gravenhage — Nederländerna) — Solvay SA mot Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

(Mål C-616/10) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar — Förordning (EG) nr 44/2001 — Talan om intrång i ett europeiskt patent — Särskilda behörighetsregler och exklusiv behörighet — Artikel 6 led 1 — Flera svarande — Artikel 22 led 4 — Invändning om patentets giltighet — Artikel 31 — Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder)

(2012/C 287/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank 's-Gravenhage

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Solvay SA

Svarande: Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank 's-Gravenhage — Tolkning av artiklarna 6.1, 22.4 och 31 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Särskilda behörighetsregler och exklusiv behörighet — Flera svarande — Interimistiskt förfarande som väckts av innehavaren av ett europeiskt patent i syfte att erhålla ett gränsöverskridande förbud mot intrång i ett patent

Domslut

1. Artikel 6 led 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att om två eller fler bolag etablerade i olika medlemsstater, i ett förfarande vid en domstol i en av dessa medlemsstater, vart och ett separat anklagas för intrång i samma nationella del av ett europeiskt patent — en del som är i kraft i en annan medlemsstat — på grund av intrångsgörande handlingar rörande samma produkt, kan det medföra att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar i den mening som avses i denna bestämmelse. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida det faktiskt föreligger en sådan risk med hänsyn till alla relevanta omständigheter i målet.
2. Artikel 22 led 4 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att den under sådana omständigheter som i det nationella målet inte utgör hinder för en tillämpning av artikel 31 i samma förordning.

(¹) EUT C 89, 19.3.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien — Österrike) — Content Services Ltd mot Bundesarbeitskammer

(Mål C-49/11) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 97/7/EG — Konsumentskydd — Distansavtal — Konsumentinformation — Information som lämnats eller fåtts — Varaktigt medium — Begrepp — Hyperlänk på leverantörens webbplats — Ångerrätt)

(2012/C 287/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Content Services Ltd

Motpart: Bundesarbeitskammer

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Wien — Tolkningen av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EGT L 144, s. 19) — Information om avtalet som hålls tillgänglig för konsumenten via en hyperlänk till leverantörens webbplats — Konsumentens rätt att få denna information via ett varaktigt medium — Tolkning av begreppet varaktigt medium

Domslut

Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ska tolkas på så sätt att en affärsmetod som innebär att den information som anges i den bestämmelsen endast hålls tillgänglig för konsumenten via en hyperlänk på det berörda företagets webbplats inte uppfyller kraven i nämnda bestämmelse, eftersom informationen inte "lämnats" av företaget och konsumenten inte "fått" informationen i den mening som avses i samma bestämmelse, och att en webbplats såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen inte kan anses utgöra ett "varaktigt medium" i den mening som avses i nämnda artikel 5.1.

(¹) EUT C 145, av den 14 maj 2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo — Spanien) — Vodafone España, SA mot Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) och France Telecom España SA mot Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(Förenade målen C-55/11, C-57/11 och C-58/11) (¹)

(Direktiv 2002/20/EG — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Auktorisation — Artikel 13 — Avgifter för nyttjanderätter och rättigheter att installera faciliteter)

(2012/C 287/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vodafone España, SA (C-55/11 och C-57/11), France Telecom España SA (C-58/11)

Motpart: Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Supremo — Tolkeningen av artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) — Avgifter för nyttjanderätter och rättigheter att installera utrustning — Kommunal egendom

Domslut

1. Artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ska tolkas så, att den utgör hinder för att en avgift för rätten att installera faciliteter på, över eller under offentlig eller privat egendom tas ut av operatörer som, utan att vara ägare till faciliteterna, använder dessa i syfte att tillhandahålla mobila teletjänster.
2. Artikel 13 i direktiv 2002/20 har direkt effekt. Enskilda kan därför åberopa denna bestämmelse direkt vid en nationell domstol för att angripa tillämpningen av ett myndighetsbeslut som är oförenligt med denna artikel.

(¹) EUT C 139, 7.5.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Nancy — Frankrike) — Association Kokopelli mot Graines Baumaux SAS

(Mål C-59/11) (¹)

(Jordbruk — Direktiven 98/95/EG, 2002/53/EG, 2002/55/EG och 2009/145/EG — Giltighet — Köksväxter — Saluföring, på den nationella marknaden för frön, av grönsaksutsäden som inte finns upptagna på den gemensamma officiella sortlistan över arter av köksväxter — Åsidosättande av nationella bestämmelser om förhandstillstånd för saluföring — Det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk — Proportionalitetsprincipen — Näringsfrihet — Fri rörlighet för varor — Likabehandling)

(2012/C 287/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Nancy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Association Kokopelli

Motpart: Graines Baumaux SAS

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour d'appel de Nancy — Giltighet, särskilt med hänsyn till proportionalitetsprincipen, principen om likabehandling och principen om fri rörlighet för varor samt åtagandena enligt det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk, rådets direktiv 98/95/EG av den 14 december 1998 om ändring angående konsolideringen av den inre marknaden, genetiskt modifierade växtsorter samt växtgenetiska resurser, av direktiven 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 69/208/EEG, 70/457/EEG och 70/458/EEG om saluföring av betutsäde, utsäde av foderväxter, utsäde av stråsåd, utsädespotatis, utsäde av olje- och spånadsväxter och utsäde av köksväxter samt om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 25, 1999, s. 1), rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, s. 1), rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, s. 33), och kommissionens direktiv 2009/145/EG av den 26 november 2009 om vissa undantag för godkännande av lantsorter och andra sorter av köksväxter som traditionellt har odlats på vissa platser och i vissa regioner och som hotas av genetisk utarmning och av köksväxtsorter som saknar reellt värde för kommersiell odling men som har utvecklats för att odlas under särskilda omständigheter och om saluföring av utsäde av dessa lantsorter och andra sorter (EUT L 312, s. 44) — Saluföring, på den nationella marknaden för frön, av grönsaksutsäden som inte finns upptagna på den gemensamma officiella sortlistan över arter av köksväxter — Åsidosättande av nationella bestämmelser om förhandstillstånd för saluföring, som ansetts vara för restriktiva — Illojal konkurrens eller åsidosättande av proportionalitetsprincipen, principen om likabehandling och principen om fri rörlighet för varor

Domslut

Vid prövningen av den ställda frågan har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter eller av kommissionens direktiv 2009/145/EG av den 26 november 2009 om vissa undantag för godkännande av lantsorter och andra sorter av köksväxter som traditionellt har odlats på vissa platser och i vissa regioner och som hotas av genetisk utarmning och av köksväxtsorter som saknar reellt värde för kommersiell odling men som har utvecklats för att odlas under särskilda omständigheter och om saluföring av utsäde av dessa lantsorter och andra sorter.

(¹) EUT C 120, 16.4.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Firenze — Italien) — brottmål mot Maurizio Giovanardi m.fl.

(Mål C-79/11) ⁽¹⁾

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2001/220/RIF — Brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden — Direktiv 2004/80/EG — Ersättning till brottsoffer — Ansvar för en juridisk person — Ersättning inom ramen för straffrättsliga förfaranden)

(2012/C 287/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Firenze

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Pignonica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Ordinario di Firenze — Tolkning av artiklarna 2, 3 och 8 i rådets rambeslut nr 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden (EGT L 82, s. 1) — Tolkning av artikel 9 i rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, s. 15) — Straffrättsligt ansvar för juridiska personer — Rätt för brottsoffer att inom ramen för ett straffrättsligt förfarande få ersättning från en juridisk person som har ett indirekt ansvar för skadorna

Domslut

Artikel 9.1 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden ska tolkas så, att den inte hindrar att ett brottsoffer, i ett system med ansvar för juridiska personer såsom det i det nationella målet, nekas möjlighet att, inom ramen för det straffrättsliga förfarandet, från den juridiska person som har begått en administrativ överträdelse till följd av brott begära ersättning för skada som direkt orsakats av brottet.

⁽¹⁾ EUT C 120, 16.4.2011.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 3 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — UsedSoft GmbH mot Oracle International Corp.

(Mål C-128/11) ⁽¹⁾

(Rättsligt skydd för datorprogram — Försäljning av licenser till använda datorprogram som har laddats ned från internet — Direktiv 2009/24/EG — Artiklarna 4.2 och 5.1 — Konsumtion av spridningsrätten — Begreppet ”den som lagligen förvärvat datorprogrammet”)

(2012/C 287/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UsedSoft GmbH

Motpart: Oracle International Corp.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av artiklarna 4.2 första stycket och 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, s. 16) — Nedladdning av kopior av datorprogram från internet på ett datamedium, som sker på grundval av en mjukvarulicens och med rättighetsinnehavarens samtycke — Möjlighet att denna handling ska klassificeras som en handling genom vilken rättighetsinnehavarens spridningsrätt till den nedladdade kopian konsumeras — Den förste förvärvarens marknadsföring av ”använda” licenser till de nedladdade programmen — Begreppet ”den som lagligen förvärvat”

Domslut

1. Artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram ska tolkas så, att spridningsrätten till kopian av ett datorprogram konsumeras om rättsinnehavaren — som har gett sitt samtycke, även kostnadsfritt, till att denna kopia laddas ned från internet på ett datamedium — även, mot betalning av ett pris som ger rättsinnehavaren en ersättning som motsvarar det ekonomiska värdet av kopian av dennes verk, upplåtit en i tiden obegränsad nyttjanderätt till denna kopia.
2. Artiklarna 4.2 och 5.1 i direktiv 2009/24 ska tolkas så, att när det är fråga om vidareförsäljning av en användarlicens som medför vidareförsäljning av en kopia av ett datorprogram vilken laddats ned från rättsinnehavarens webbplats, en licens som först upplåtits till den förste förvärvaren av rättsinnehavaren utan tidsmässig begränsning och mot betalning av ett pris som ger rättsinnehavaren en ersättning som motsvarar det ekonomiska värdet av kopian

av dennes verk, så kan den andre förvärvaren av licensen och alla efterföljande förvärvare åberopa konsumtion av spridningsrätten enligt artikel 4.2 i detta direktiv och således betraktas som den som lagligen förvärvat en kopia av ett datorprogram i den mening som avses i artikel 5.1 i nämnda direktiv, samt dra fördel av rätten till återgivning enligt sistnämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 194, 2.7.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Compass-Datenbank GmbH mot Republik Österreich

(Mål C-138/11) (¹)

(Konkurrens — Artikel 102 FEUF — Begreppet företag — Uppgifter i ett handels- och bolagsregister som lagrats i en databas — Insamling och tillgängliggörande av uppgifter mot en avgift — Konsekvensen av att offentliga myndigheter inte tillåter att nämnda uppgifter vidareutnyttjas — Sui generis-rätten i artikel 7 i direktiv 96/9/EG)

(2012/C 287/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Compass-Datenbank GmbH

Motpart: Republik Österreich

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 102 FEUF — Nationell lagstiftning i vilken föreskrivs en avgift för att ta del av innehållet i det offentliga företagsregistret (Firmenbuch) och all annan kommersiell användning av detta register förbjuds — Begreppet ekonomisk verksamhet — Missbruk av dominerande ställning — Tillämpningsområde för teorin om nödvändiga nyttigheter (essential facilities doctrine)

Domslut

Den verksamhet som en offentlig myndighet bedriver när den i en databas lagrar uppgifter, vilka företag enligt lag är skyldiga att lämna och som den låter intresserade personer ta del av och/eller få pappersutskriften av, utgör inte en ekonomisk verksamhet. Myndigheten ska följaktligen inte betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 102 FEUF när den bedriver denna verksamhet. Det förhållandet att allmänheten får ta del av och/eller får utskriften av uppgifterna

mot en lagstadgad avgift och inte mot en av det berörda organet direkt eller indirekt fastställd avgift påverkar inte den rättsliga kvalificeringen av nämnda verksamhet. En sådan myndighet ska inte heller anses bedriva ekonomisk verksamhet när den utfärdar ett förbud mot all annan användning av de på så sätt insamlade och för allmänheten tillgängliggjorda uppgifterna med stöd av det sui generis-skydd den har i egenskap av producent av den ifrågasvarande databasen enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser, eller enligt någon annan upphovsrättslig bestämmelse, och ska följaktligen inte betraktas som ett företag i den mening som avses i artikel 102 FEUF, i samband med driften av denna verksamhet.

(¹) EUT C 186, 25.6.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Södertörns tingsrätt — Sverige) — Torsten Hörnfeldt mot Posten Meddelande AB

(Mål C-141/11) (¹)

(Likabehandling i arbetslivet — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning som ger en ovillkorlig rätt att arbeta till 67 års ålder och som tillåter att anställningen automatiskt upphör vid utgången av den månad då arbetstagaren fyller 67 år — Ålderspensionens nivå beaktas inte)

(2012/C 287/18)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Södertörns tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Torsten Hörnfeldt

Svarande: Posten Meddelande AB

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Södertörns tingsrätt — Tolkning av den allmänna principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder och av artikel 6 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16, och rättelse i EGT L 2, 2001, s. 42) — Nationell lagstiftning och kollektivavtal som ger en ovillkorlig rätt att arbeta till 67 års ålder och som föreskriver att anställningen automatiskt upphör utan uppsägning vid utgången av den månad då arbetstagaren fyller 67 år, utan att den ålderspensionen som arbetstagaren kan erhålla beaktas

Domslut

Artikel 6.1 andra stycket i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som ger arbetsgivaren rätt att avsluta en arbetstagares anställning av det enda skälet att arbetstagaren har fyllt 67 år och som inte tar hänsyn till nivån på den pension som en enskild person kan komma att erhålla, eftersom bestämmelsen på ett objektivt och rimligt sätt kan motiveras av ett berättigat mål som rör sysselsättningspolitik och arbetsmarknadspolitik och utgör ett lämpligt och nödvändigt sätt för att genomföra detta mål.

(¹) EUT C 152, 21.5.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Riigikohus — Estland) — AS Pimix i likvidation mot Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus och Põllumajandusministeerium

(Mål C-146/11) (¹)

(Anslutning av nya medlemsstater — Fastställande av avgift för överskottslager av jordbruksprodukter — En nationell lagbestämmelse som hänvisar till en bestämmelse i en unionsförordning som inte offentliggjorts i vederbörlig ordning i Europeiska unionens officiella tidning på den aktuella medlemsstatens språk)

(2012/C 287/19)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: AS Pimix i likvidation

Motparter: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus och Põllumajandusministeerium

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Riigikohus — Tolkning av artiklarna 288.2 FEUF och 297.1 FEUF samt av kommissionens förordning (EG) nr 1972/2003 av den 10 november 2003 om övergångsåtgärder för handeln med jordbruksprodukter med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning (EUT L 293, s. 3) jämte domstolens domar i målen C-161/06, C-560/07 och C-140/08 — Anslutning av nya medlemsstater — Fastställande av avgift för överskottslager av jordbruksprodukter — En nationell lagbestämmelse som hänvisar till en bestämmelse i en unionsförordning som inte offentliggjorts i

vederbörlig ordning i Europeiska unionens officiella tidning på den aktuella medlemsstatens språk den dag då överskottslagret fastställs — Fråga huruvida förordningen genomförts eller ej på sätt som avses i domstolens praxis

Domslut

Artikel 58 i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen ska tolkas så, att den utgör hinder för att i Estland gentemot enskilda tillämpa bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 1972/2003 av den 10 november 2003 om övergångsåtgärder för handeln med jordbruksprodukter med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning, vilka bestämmelser per den 1 maj 2004 varken hade offentliggjorts på estniska i Europeiska unionens officiella tidning eller införts i Estlands nationella lagstiftning, även om dessa enskilda har kunnat ta del av dessa bestämmelser på annat sätt.

(¹) EUT C 160, 25.5.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — (Tyskland)) — Fra.bo SpA mot Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Mål C-171/11) (¹)

(Fri rörlighet för varor — Åtgärder med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner — Nationellt certifieringsförfarande — Presumtion om överensstämmelse med nationell rätt — Fråga huruvida artikel 28 EG är tillämplig på ett privat certifieringsorgan)

(2012/C 287/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fra.bo SpA

Motpart: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Düsseldorf — Tolkning av artiklarna 34, 101 och 106.2 FEUF — Tillämpning av dessa bestämmelser på den verksamhet som bedrivs av en privaträttslig sammanslutning (Technisch-Wissenschaftlicher Verein), vilken av en medlemsstat har bemyndigats att certifiera vissa produkter — Fråga huruvida artikel 34 FEUF har direkt horisontell effekt

Domslut

Artikel 28 EG ska tolkas så, att den är tillämplig på ett privat organs standardiserings- och certifieringsverksamhet, när produkter som certifierats av detta organ enligt den nationella lagstiftningen anses överensstämma med nationell rätt och detta medför att det blir svårare att sälja produkter som inte certifierats av detta organ.

(¹) EUT C 226, 30.07.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd mot Bundesminister für Finanzen

(Mål C-176/11) (¹)

(Artikel 56 FEUF — Inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Lagstiftning i en medlemsstat som innebär förbud mot reklam för kasinon i andra medlemsstater när den lagstadgade skyddsnivån för spelare i den aktuella medlemsstaten inte anses motsvara den nationella skyddsnivån — Skäl — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2012/C 287/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd

Svarande: Bundesminister für Finanzen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verfassungsgerichtshof — Tolkning av artikel 56 FEUF och följande artiklar — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Lagstiftning i en medlemsstat som inom medlemsstatens territorium förbjuder att reklam görs för kasinon i andra stater, om spelarnas rättsliga skydd i dessa stater inte anses kunna likställas med den skyddsnivå som garanteras i nationell lagstiftning

Domslut

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken reklam i denna medlemsstat för

kasinon som är belägna i en annan medlemsstat endast är tillåten om de bestämmelser i lag som antagits i den sistnämnda medlemsstaten om skydd för spelare ger garantier som i huvudsak motsvarar dem i gällande lagstiftning i den första medlemsstaten.

(¹) EUT C 226, 30.07.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 juli 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-181/11 P) (¹)

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den spanska marknaden för köp och första beredning av råtabak — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Likabehandling — Tak på 10 procent av omsättningen — Samarbete — Missuppfattning av bevisning — Uppenbart oriktig bedömning — Avsaknad av motivering)

(2012/C 287/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) (ombud: Araujo Boyd, J. Buendía Sierra och Á. Givaja Snaz, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier och L. Malferrari)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (fjärde avdelningen) av den 3 februari 2011 i mål T-33/05, Cetarsa mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) slutlig av den 20 oktober 2004 angående ett förfarande enligt artikel 81.1 EG (Ärende COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) samt det genkärsmål kommissionen väckt angående höjning av det bötesbelopp som klaganden ålagt

Domslut

1. Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.
2. Compañía Española de Tabaco en Rama SA (Cetarsa) ska ersätta rättegångskostnaderna rörande huvudöverklagandet.

3. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna rörande anslutningsöverklagandet.

(¹) EUT C 186, 25.6.2011.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 5 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — DTZ Zadelhoff vof mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-259/11) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 5.3 c och 13 B d.5 — Förhandlingar om överlåtelse av aktier i bolag — Transaktionen innebär även överlåtelse av äganderätt till fast egendom som tillhör dessa bolag — Undantag från skatteplikt)

(2012/C 287/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DTZ Zadelhoff vof

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artiklarna 5.3 c och 13 B d.5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantag från skatteplikt som föreskrivs i sjätte direktivet — Sådana aktietransaktioner som avses i artikel 13 B. d 5 — Överlåtelsen av aktierna i bolagen innebär även en överlåtelse av äganderätt till fast egendom som tillhör dessa bolag

Domslut

Artikel 13 B d. 5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att sådana transaktioner som de i det nationella målet, vilka syftar till att överlåta aktier i de berörda bolagen och som har lett till detta men som i själva verket avser fast egendom som ägs av dessa bolag och en (indirekt) överlåtelse av denna egendom, omfattas av undantaget från mervärdesskatteplikt. Det un-

dantag, från detta undantag från skatteplikt, som föreskrivs i artikel 13 B d.5 andra strecksatsen kan inte tillämpas när medlemsstaten inte har utnyttjat den möjlighet som föreskrivs i artikel 5.3 c i direktivet att betrakta sådana andelar och aktier som ger innehavaren rättigheter såsom ägare eller innehavare av fast egendom som materiell egendom.

(¹) EUT C 252 av den 27.8.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad — Bulgarien) — EMS-Bulgaria Transport OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Plovdiv

(Mål C-284/11) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdragsrätt — Preklusionsfrist för att utöva avdragsrätten för mervärdesskatt — Effektivitetsprincipen — Avdragsrätt för mervärdesskatt nekas — Principen om skatteneutralitet)

(2012/C 287/24)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EMS-Bulgaria Transport OOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Plovdiv

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Varhoven administrativen sad — Tolkning av artiklarna 179, 180 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) samt av effektivitetsprincipen enligt domstolens dom i de förenade målen C-95/07 och C-96/07, Ecotrade m.fl. — Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt — Nationell lagstiftning som föreskriver att utövandet av rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt underordnas en preklusionsfrist på tre beskattningsperioder som följer på den beskattningsperiod då avdragsrätten inträdde — Avdragsrätt för mervärdesskatt nekas med anledning av åsidosättandet av skyldigheten att vidta frivillig registrering till mervärdesskatt i egenskap av gemenskapsintern förvärvare, och med anledning av att avdragsrätten inte hade utövats inom fristerna

Domslut

1. Artiklarna 179.1, 180 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de inte utgör hinder för tillämpningen av en preklusionsfrist för utövandet av avdragsrätten, såsom den i målet vid den nationella domstolen, under förutsättning att denna frist inte gör det orimligt svårt eller i praktiken omöjligt att utöva denna rätt. Denna bedömning ankommer på den nationella domstolen, som bland annat beakta en senare förlängning av preklusionsfristen och längden på förfarandet för den mervärdesskatteregistrering som ska göras inom samma frist för att det ska bli möjligt att utöva avdragsrätten.
2. Principen om skatteneutralitet utgör hinder för en sanktionsåtgärd som består i att vägra avdragsrätt vid för sent betald mervärdesskatt, men utgör inte hinder mot att dröjsmålsränta påförs, under förutsättning att sanktionsåtgärden iakttar proportionalitetsprincipen, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 238, 13.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot TNT Freight Management (Amsterdam) BV

(Mål C-291/11) ⁽¹⁾

(Gemensamma tulltaxan — Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenumren 3002 och 3502 — Blodalbumin som beretts för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk — Bearbetning av produkten)

(2012/C 287/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: TNT Freight Management (Amsterdam) BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenummer — Tolkning — Blodalbumin som beretts för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk — Begrepp — Blodalbumin som inte har någon terapeutisk verkan, men som är nödvändigt och som uteslutande kan användas för beredningen av produkter som har terapeutisk eller profylaktisk verkan

Domslut

Anmärkning 1 g till kapitel 30 i Kombinerade nomenklaturen, vilken utgör bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1789/2003 av den 11 september 2003, jämförd med anmärkning 1 b till kapitel 35 i Kombinerade nomenklaturen, ska tolkas så, att blodalbumin — som inte i sig har någon terapeutisk eller profylaktisk verkan — ska anses ha beretts för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk, i den mening som avses i anmärkningen, när blodalbuminet har framställts i avsikt att beredas till produkter som har terapeutisk eller profylaktisk verkan och det är nödvändigt för en sådan beredning samt det, på grund av sin beskaffenhet, endast kan användas för detta ändamål.

⁽¹⁾ EUT C 252 av den 27.8.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juli 2012 — Smart Technologies ULC mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-311/11 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 7.1 b — Ordmärket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Varumärke bestående av reklamslogan — Särskiljningsförmåga — Avslag på registreringsansökan)

(2012/C 287/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Smart Technologies ULC (ombud: M. Edenborough QC, T. Elias, barrister)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål T-523/09, Smart Technologies mot harmoniseringsbyrån. Genom denna dom ogillade tribunalen en talan om ogiltigförklaring av beslut R 554/2009-2 som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 29 september 2009, om avslag på överklagandet av granskarens beslut att avslå ansökan om registrering av ordmärket WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH för varor i klass 9.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Smart Technologies ULC ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.09.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — J.J.Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-326/11) ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B g jämförd med artikel 4.3 a — Tillhandahållande av byggnader och den mark på vilken de står — Tillhandahållande av en byggnad som byggs om i syfte att skapa en ny byggnad — Köparen har fortsatt och färdigställt arbetet efter tillhandahållandet — Undantag från mervärdesskatteplikt)

(2012/C 287/27)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J.J.Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 13 B g och artikel 4.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantag från skatteplikt som föreskrivs i sjätte direktivet — Tillhandahållande av byggnader och den mark på vilken de står — Tillhandahållande av en byggnad som byggs om i syfte att skapa en ny byggnad — Köparen har fortsatt och färdigställt arbetet efter tillhandahållandet

Domslut

Artikel 13 B g jämförd med artikel 4.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att det undantag från plikten att betala mervärdesskatt som stadgas i förnämnda bestämmelse omfattar ett tillhandahållande av fast egendom bestående av mark och en äldre byggnad som håller på att byggas om till en ny byggnad, såsom i det nationella målet, när den äldre byggnaden vid tidpunkten för tillhandahållandet endast delvis har rivits och åtminstone delvis används som byggnad.

⁽¹⁾ EUT C 269 av den 10.9.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 4 maj 2012 — Butz, Helmut, Bachman-Butz, Christel, Butz, Frederike mot Société Air France SA

(Mål C-212/12)

(2012/C 287/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz

Svarande: Société Air France SA

Tolkningsfråga

Har en passagerare rätt till kompensation enligt artikel 7 i förordningen ⁽¹⁾ om förseningen av avgången för det första flyget understiger den gräns som fastställts i artikel 6.1 i förordningen, men förseningen av ankomsten för det anslutande flyget emellertid överstiger den gräns som fastställts i artikel 6.1 i förordningen och ankomsten till den slutliga bestämmelseorten äger rum minst tre timmar efter den tidtabellsenliga ankomsttiden?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 av den 11 februari 2004 (EUT L 46, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) den 11 maj 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses mot Region Hannover

(Mål C-220/12)

(2012/C 287/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Motpart: Region Hannover

Tolkningsfrågor

Utgör den rätt att fritt röra sig och uppehålla sig som varje unionsmedborgare har enligt artiklarna 20 och 21 FEUF hinder mot ett nationellt regelsystem enligt vilket tyska medborgare som är varaktigt bosatta utanför Förbundsrepubliken Tyskland enbart kan beviljas studiebidrag för studier vid en läroanstalt i en av Europeiska unionens medlemsstater om läroanstalten antingen är belägen i den stat i vilken nämnda medborgare är varaktigt bosatt eller en grannstat till denna stat och bidraget dessutom är motiverat med hänsyn till särskilda omständigheter i det enskilda fallet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 4 juni 2012 — Atiqullah Adil mot Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Mål C-278/12)

(2012/C 287/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Atiqullah Adil

Motpart: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 21 i kodexen om Schengen gränserna ⁽¹⁾ tolkas så att den hindrar utövandet av en sådan nationell befogenhet som den som ges i artikel 50 i 2000 års utlänningslag och närmare beskrivs i artikel 4.17a i 2000 års utlänningsförordning, för att utföra personkontroller inom områden bakom den inre gränsen i syfte att ta reda på huruvida en viss person uppfyller de krav som gäller i medlemsstaten för att ha rätt att vistas där?
2. a) Utgör artikel 21 i kodexen om Schengen gränserna hinder för att sådana nationella kontroller av personer på plats som de som avses i artikel 50 i 2000 års utlänningslag utförs på grundval av allmän information och erfarenhetsbaserade uppgifter om illegal vistelse, i enlighet med artikel 4.17a punkt 2 i 2000 års utlänningsförordning, eller krävs det att det vid utförandet av sådana kontroller föreligger konkreta indikationer på att den individ som ska kontrolleras uppehåller sig illegalt i medlemsstaten?
- b) Utgör artikel 21 i kodexen om Schengen gränserna hinder för att utföra en sådan kontroll i syfte att erhålla sådan allmän information och sådana erfarenhetsbaserade uppgifter om illegal vistelse som avses i punkt a, om det sker i begränsad omfattning?

3. Ska artikel 21 i kodexen om Schengen gränserna tolkas så, att en inskränkning av kontrollbefogenheten på det sätt som beskrivs i en sådan bindande bestämmelse som artikel 4.17 a i 2000 års utlänningsförordning gör att det föreligger tillräckliga garantier för att en kontroll inte i praktiken ska få samma verkan som en in- och utresekontroll, vilket är förbjudet enligt artikel 21 i kodexen om Schengen gränserna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) (EUT L 105, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20 juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte mot Ibero Tours GmbH

(Mål C-300/12)

(2012/C 287/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Motpart: Ibero Tours GmbH

Tolkningsfrågor

1. Medför principerna i Europeiska unionens domstols dom av den 24 oktober 1996 i mål C-317/94, Elida Gibbs (REG 1996, s. I-5339) [(nedan kallade Elida Gibbs-principerna)], en nedsättning av beskattningsunderlaget i en distributionskedja om en mellanhand (i detta fall en resebyrå) efterskänker en del av priset till kunden (i detta fall en resande) för den transaktion som mellanhanden förmedlat (i detta fall den tjänst som researrangören tillhandahåller den resande)?
2. Om fråga 1 besvaras jakande: Ska [Elida Gibbs-principerna] tillämpas även om endast researrangörens förmedlade transaktion, men däremot inte resebyråns förmedlingstjänst, omfattas av de särskilda reglerna i artikel 26 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund [(nedan kallat sjätte direktivet)]?

3. Om även fråga 2 besvaras jakande: Om de tjänster som mellanhanden tillhandahåller är undantagna från skatt, får då en medlemsstat som på ett korrekt sätt har införlivat artikel 11 C 1 i [sjätte direktivet] avstå från att sätta ned beskattningsunderlaget endast om den, när den utövat sina befogenheter enligt den bestämmelsen, ställt upp ytterligare villkor för att neka nedsättning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 20 juni 2012 — X mot Minister van Financiën

(Mål C-302/12)

(2012/C 287/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Minister van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Är två medlemsstaters utövande av beskattningsrätten, särskilt uttag av registreringsavgift för ett motorfordon, o begränsad i en situation när en unionsmedborgare enligt dessa två medlemsstaters nationella lagstiftning anses vara bosatt i båda medlemsstaterna och då unionsmedborgaren faktiskt och permanent använder ett fordon som vederbörande äger för transport i båda medlemsstater?
2. Om svaret på den första frågan är nekande: kan proportionalitetsprincipen ha en korrigerande verkan vid uttag av registreringsavgifter i ett fall sådant som detta och om så är fallet, innebär det att en av medlemsstaterna eller båda ska begränsa sig vid utövandet av beskattningsrätten och på vilket sätt ska denna begränsning då utformas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 21 juni 2012 — Guido Imfeld och Nathalie Garcet mot belgiska staten

(Mål C-303/12)

(2012/C 287/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Guido Imfeld och Nathalie Garcet

Svarande: Belgiska staten

Giltighetsfråga

Utgör artikel 39 [EG] hinder för att de belgiska skattebestämmelserna i artikel 155 i CIR/92 och i artikel 134.1 andra stycket i CIR/92 — och detta oavsett om cirkuläret av den 12 mars 2008 med nr Ci.RH.331/575.420 tillämpas eller ej — får till följd att sökandens tyska förvärvsinkomster som undantagits från skatt med tillämpning av artikel 17 i avtalet mellan Tyskland och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning, inbegrips i beräkningen av den belgiska skatten och tjänar som underlag för beviljandet av skatteförmåner som föreskrivs i CIR/92 och att sådana förmåner som grundbidraget med anledning av sökandens familjesituation reduceras mindre eller beviljas i mindre utsträckning än om båda sökandena hade haft inkomster i Belgien och om hustrun i stället för mannen hade haft de högsta inkomsterna, när han i Tyskland särbeskattas för sina förvärvsinkomster och inte kan erhålla alla de skatteförmåner som är förbundna med hans personliga förhållanden och familjesituation, vilka den tyska skatteförvaltningen endast delvis beaktar?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 26 juni 2012 — Spedition Welter GmbH mot Avanssur S.A.

(Mål C-306/12)

(2012/C 287/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Saarbrücken

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spedition Welter GmbH

Motpart: Avanssur S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet⁽¹⁾ tolkas så, att skaderegleringsrepresentantens befogenheter omfattar en passiv behörighet för denne att ta emot en delgivning för försäkringsföretagets räkning med den följd att den skadelidandes krav på ersättning från försäkringsföretaget, med rättsverkan mot detta, kan delges den skaderegleringsrepresentant som detta företag utsett?

Om svaret på fråga 1 är jakande:

2. Har artikel 21.5 i direktiv 2009/103 direkt effekt på så sätt att den skadelidande kan åberopa denna bestämmelse inför den nationella domstolen, med den följd att den nationella domstolen ska utgå från att det har skett en giltig delgivning av försäkringsföretaget, när skaderegleringsrepresentanten delgetts i egenskap av försäkringsföretagets "företrädare", även om det avtalsrättsligt inte har getts någon behörighet att ta emot delgivningen och den nationella rätten i ett sådant fall inte kräver någon rättsligt grundad behörighet att ta emot en delgivning, och delgivningen i övrigt uppfyller alla krav i den nationella lagstiftningen?

⁽¹⁾ EUT L 263, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 27 juni 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo m.fl. mot Fundo de Garantia Salarial, IP

(Mål C-309/12)

(2012/C 287/35)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias y Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Motpart: Fundo de Garantia Salarial, IP

Tolkningsfråga

Ska unionsrättens bestämmelser avseende lönegaranti vid arbetsgivarens insolvens — och särskilt artiklarna 4 och 10 i direktiv 80/987⁽¹⁾ — tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt enligt vilken garantin endast omfattar fordringar som har uppkommit under de sex månader som har föregått vidtagandet av åtgärden för inledande av ett insolvensförfarande mot arbetsgivaren, även i ett fall där arbetstagarna har väckt talan mot arbetsgivaren vid Tribunal do Trabalho (arbetsdomstolen) för att få till stånd ett fastställande av det förfallna beloppet och indrivning av detta belopp?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Nienburg (Tyskland) den 27 juni 2012 — Heinz Kassner mot Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

(Mål C-311/12)

(2012/C 287/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Nienburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Heinz Kassner

Svarande: Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken den årliga semestern om minst fyra veckor kan förkortas enligt kollektivavtal för vissa branscher?
2. Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av permittering, avbrott i arbetet eller frånvaro utan egen förskyllan, påverkar beräkningen

av semesterersättningen, vilket leder till att arbetstagaren inte erhåller någon ersättning under den årliga semestern om minst fyra veckor eller inte får någon semesterersättning om anställningen upphör dessförinnan?

3. Om fråga 2 besvaras jakande: Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av permittering, avbrott i arbetet eller frånvaro utan egen förskyllan, påverkar beräkningen av semesterersättningen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning under den årliga semestern om minst fyra veckor, eller får lägre semesterersättning om anställningen upphör dessförinnan, än vad som vore fallet om beräkningen av semesterersättningen skulle grundas på den genomsnittslön arbetstagaren hade erhållit om denne inte hade drabbats av sådan förlust av lön under beräkningsperioden? Om denna fråga besvaras jakande: Vilken högsta procentsats, beräknad som andel av arbetstagarens genomsnittslön utan sådan löneförlust, kan tillåtas i en nationell bestämmelse enligt vilken det i kollektivavtal kan bestämmas att inkomstminskningar under beräkningsperioden till följd av permittering, avbrott i arbetet eller frånvaro utan egen förskyllan, påverkar beräkningen av semesterersättningen, vilket leder till att arbetstagaren får lägre ersättning, utan att denna bestämmelse ska anses oförenlig med unionsrätten?
4. Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att det i nationella kollektivavtal kan bestämmas att semesterersättning inte intjänas under perioder under året då en arbetstagare inte kunnat arbeta på grund av sjukdom, varvid denne varken erhållit lön, sjuklön eller arbetsskadeersättning, om detta leder till att arbetstagaren har rätt till mindre än fyra veckors semester?
5. Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att det i nationella kollektivavtal kan bestämmas att semesterersättning — under den årliga semestern eller som ersättning för utebliven semester efter avslutad anställning — inte intjänas under år då arbetstagaren till följd av avbrott i arbetet eller frånvaro utan egen förskyllan, särskilt sjukfrånvaro, inte erhåller någon bruttolön?
6. Ska artikel 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder

för att det i nationella kollektivavtal kan bestämmas att anspråk på semester eller semesterersättning förfaller vid slutet av det kalenderår som följer på det år som rätten till semesterersättning uppstått, så att möjligheten till kumulering av rätten till årlig betald semester, för en arbetstagare som har varit arbetsoförmögen under flera på varandra följande beräkningsperioder, begränsas? Om frågan besvaras jakande: Kommer unionsrätten att tillämpas bättre och mer effektivt, som en del av nationell rätt om en sådan bestämmelse i kollektivavtal helt lämnas utan beaktande eller om bestämmelsen tolkas unionsrättskonformt, så att en längre period än ett år tillämpas som grund?

7. Om en eller flera av frågorna 1–5 besvaras jakande: Innebär den allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och förbud mot retroaktiv lagstiftning att samtliga berörda ska ges möjlighet att återropa domstolens tolkning av 31 i EU-stadgan och artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG, i den dom i målet om förhandsavgörande som senare kommer att meddelas i förevarande mål, vad rör denna tolkningsrättsverkningar i tiden, på den grunden att medlemsstatens högsta domstolar i sin praxis förklarat att bestämmelserna i lag och kollektivavtal inte kan tolkas unionsrättskonformt? Om svaret är nekande: Är det förenligt med unionsrätten att de nationella domstolarna, med hänvisning till nationell lagstiftning, upprätthåller skyddet för arbetsgivarnas berättigade förväntningar på att medlemsstatens högsta domstolars praxis ska följas, eller gäller principen om rätt till skydd för berättigade förväntningar bara EU-domstolens praxis?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal du travail de Huy (Belgien) den 28 juni 2012 — Agim Ajdini mot État belge, Service des Allocations aux Handicapés

(Mål C-312/12)

(2012/C 287/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Huy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agim Ajdini

Motpart: État belge, Service des Allocations aux Handicapés

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 4 i lagen av den 27 februari 1987 om bidrag till funktionshindrade, i den del den, enbart på grund av nationalitet, utesluter en utländsk person som lagligen uppehåller sig i Belgien, som är inskriven i utlänningsregistret och har stark och varaktig anknytning till Belgien, då han är bosatt där med sin familj sedan tolv år, med den särskilda omständigheten att denna person är utlänning och medborgare i ett tredjeland som är officiell kandidat för tillträde till Europeiska unionen, förenlig med unionsrätten och i synnerhet med Europeiska unionens stadga om de mänskliga rättigheterna (2000/C 364/01), särskilt dess artiklar 20, 21 och 26?
2. Är artikel 26 § fjärde stycket i speciallagen av den 6 januari 1989 om Cour d'arbitrage förenlig med unionsrätten och i synnerhet med artikel 234 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 2 juli 2012 — Minister Finansów mot MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Mål C-319/12)

(2012/C 287/38)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 132.1 i, artikel 133 och artikel 134 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder mot att utbildningstjänster som icke offentliga organ tillhandahåller i kommersiellt syfte omfattas av undantag från mervärdesskatteplikt enligt artikel 43.1.1 i Us-

tawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster) (Dz. U. nr 54, position 535, i ändrad lydelse) jämförd med position 7 i bilaga nr 4 till denna lag i dess år 2010 gällande lydelse?

2. Om den första frågan besvaras jakande, har då den beskattningsbara personen med hänsyn till att undantaget från skatteplikt är oförenligt med bestämmelserna i direktiv 2006/112, rätt enligt artikel 168 i det direktivet att både utnyttja undantaget från skatteplikt och rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 2 juli 2012 — F. van der Helder & D. Farrington mot College voor zorgverzekering (CVZ)

(Mål C-321/12)

(2012/C 287/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. van der Helder, D. Farrington

Motpart: College voor zorgverzekering (CVZ)

Tolkningsfråga

Åsytftar formuleringen "lagstiftning [som den pensionsberättigade] har omfattats av under längst tid" i artikel 28.2 b i förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾, lagstiftningen angående förmåner vid sjukdom och moderskap, lagstiftningen angående förmåner vid ålderdom eller all lagstiftning angående de grenar av social trygghet som nämns i artikel 4 i denna förordning, som ansetts tillämplig med stöd av avdelning II i förordningen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 4 juli 2012 — État belge — SPF Finances mot GIMLE SA

(Mål C-322/12)

(2012/C 287/40)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge — SPF Finances

Motpart: GIMLE SA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 2.3–5 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾ tolkas så, att den, förutom en skyldighet att lämna ytterligare upplysningar i en bilaga till årsbokslutet, även föreskriver en skyldighet att — när det är uppenbart att anskaffningsvärdet inte motsvarar tillgångarnas verkliga värde — göra avsteg från principen att tillgångar ska bokföras till anskaffningsvärdet och direkt bokföra tillgångarna till försäljningsvärdet, om detta värde framstår som tillgångarnas verkliga värde?

⁽¹⁾ EGT L 222, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.

Talan väckt den 10 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-325/12)

(2012/C 287/41)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, P. Guerra e Andrade e L. Nicolae)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG ⁽¹⁾ av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande

tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,

— förplikta Republiken Portugal, i enlighet med artikel 260.3 i Fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, att betala vite, på grund av att denna medlemsstat inte har uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av direktiv 2009/136/EG, på 22 014,72 euro per dag från den då domstolen avkunnar dom i målet,

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Portugisiska staten har inte vidtagit alla åtgärder som krävs för att genomföra direktiv 2009/136/EG, och har under alla omständigheter inte underrättat kommissionen om dessa åtgärder.

Portugisiska staten har endast velat införliva direktivet med nationell rätt i den del det innebär ändringar i direktiv 2002/22/EG. Det kvarstår att införliva direktiv 2009/136/EG i den del det innebär ändringar i direktiv 2002/58/EG (integritet och elektronisk kommunikation).

Enligt artikel 260.3 FEUF får kommissionen, om den har väckt talan om fördragsbrott vid domstolen i enlighet med artikel 258 FEUF, framställa ett yrkande om att domstolen i domen ska förplikta medlemsstaten i fråga att betala ett standardbelopp eller ett vite för det fall den finner styrkt att medlemsstaten har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att underrätta kommissionen om de åtgärder för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande.

Enligt kommissionens meddelande om tillämpningen av artikel 260.3 FEUF ⁽²⁾ ska de vitesbelopp som kommissionen föreslår beräknas i enlighet med den metod som anges i meddelandet om en reform av tillämpningen av artikel 228 i EG-fördraget.

Vitesbeloppet beräknas således på grundval av kriterier avseende överträdelsens svårighetsgrad, överträdelsens varaktighet och behovet av en avskräckande sanktion för att förebygga återfall.

Kommissionen föreslår att koefficient för svårighetsgrad fastställs till 8, med hänsyn till vikten av de unionsbestämmelser som har åsidosatts och de konsekvenser som fördragsbrottet får för allmänintressen och enskildas intressen.

⁽¹⁾ EUT L 337, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 12, 2011, s. 1.

Talan väckt den 11 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-329/12)

(2012/C 287/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch och B. Schima)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att i enlighet med artikel 260.3 FEUF, på grund av att den inte uppfyllt skyldigheten att underrätta om åtgärder för införlivande, betala vite till ett belopp om 315 036,54 euro per dag, vilket ska sättas in på Europeiska unionens konto för eget kapital, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av det ifrågavarande direktivet löpte ut den 15 september 2007.

Den tyska författningsdomstolen slog genom avgörande av den 2 mars 2010 fast att de åtgärder för införlivande som Tyskland vidtagit var oförenliga med författningen och därmed var ogiltiga. Den tyska regeringen meddelade inledningsvis kommissionen att direktivet även fortsättningsvis delvis var införlivat med den nationella rättsordningen. I ett senare skede översände den tyska regeringen ett lagförslag beträffande införlivande av de resterande bestämmelserna i direktivet med den nationella rättsordningen.

Eftersom lagförslaget därefter inte antogs anser kommissionen att det står klart att Förbundsrepubliken Tyskland inte har uppfyllt sin skyldighet att helt införliva direktivet med den nationella rättsordningen. Den omständigheten att direktivet i fråga

delvis införlivats är inte tillräcklig för att de mål som anges i dess artikel 1 ska kunna uppnås. Kommissionen framhåller slutligen att det förslag som Förbundsrepubliken Tyskland översänt inte innebär att direktivet helt har införlivats med den nationella rättsordningen.

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 54.

Talan väckt den 9 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-330/12)

(2012/C 287/43)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, L. Nicolae och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska,

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 56 095,20 EUR per dag från och med den dagen då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att genomföra direktiv 2009/140/EG, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 25 maj 2011.

⁽¹⁾ EUT L 337, s. 37.

Talan väckt den 9 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-331/12)

(2012/C 287/44)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, L. Nicolae och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska,

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 56 095,20 EUR per dag från och med den dagen då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att genomföra direktiv 2009/136/EG, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 25 maj 2011.

⁽¹⁾ EUT L 337, s. 11.

Talan väckt den 10 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-332/12)

(2012/C 287/45)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, L. Nicolae och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska,

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn och om ändring av rådets direktiv 1999/35/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 56 095,20 EUR per dag från och med den dagen då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att genomföra direktiv 2009/18/EG, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 17 juni 2011.

⁽¹⁾ EUT L 131, s. 114.

Talan väckt den 11 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-333/12)

(2012/C 287/46)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, C. Vrignon och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska,

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,

— förplikta Republiken Polen i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala vite med 112 190,40 EUR per dag från och med den dagen då domen meddelas i förevarande mål, på grund av dess åsidosättande av skyldigheten att genomföra direktiv 2007/65/EG, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för genomförande av direktivet löpte ut den 19 december 2011.

(¹) EUT L 332, s. 27.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 16 juli 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Vidaregående Uddannelser mot Manova A/S

(Mål C-336/12)

(2012/C 287/47)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministeriet for forskning, Innovation och Vidaregående Uddannelser

Motpart: Manova A/S

Tolkningsfrågor

Innebär den unionsrättsliga principen om likabehandling att en upphandlande myndighet, efter att fristen för att ansöka om att få delta i upphandlingen har löpt ut, inte får begära in en upplysning som anges i upphandlingsannonsen om en sökandes senaste offentliga bokslut när den berörda sökanden inte har bifogat ett sådant bokslut till sin ansökan om att få delta i upphandlingen?

Överklagande ingett den 17 juli 2012 av Mizuno KK av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 8 maj 2012 i mål T-101/11, Mizuno KK mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-341/12)

(2012/C 287/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Mizuno KK (ombud: T. Wessing, T. Raab och H. Lauf, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 8 maj 2012 i mål T-101/11 samt ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd (ärende R 0821/2012-1) den 15 december 2010,

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom som tribunalen meddelade den 8 maj 2012 i mål T-101/11. Genom denna dom ogillade tribunalen en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 15 december 2010 (ärende R 821/2012-1) i ett invändningsförfarande mellan Golfin AG och Mizuno KK.

Klaganden gör gällande följande grunder till stöd för sitt överklagande:

Tribunalen fastställande av skyddet för och särskiljningsförmågan hos ett äldre figurmärke som består av bokstaven "G" och tecknet "+" är rättstridigt. Tribunalen har felaktigt utgått från att kombinationen av dessa båda element saknar betydelse.

Tribunalen har därefter felaktigt slagit fast att det föreligger en risk för förväxling mellan det äldre figurmärket och klagandens figurmärke som består av bokstaven "G" och tecknet "+" samt en pil, genom att i domen inte beakta de båda varumärkenas helhetsintryck utan deras enskilda beståndsdelar.

Tribunalen utgick därvid oriktigt från att likheten mellan bokstaven "G" som finns i de båda figurmärkena väger tyngre än de övriga, olika beståndsdelarna. Tribunalen skulle istället ha beaktat den samlade symbolverkan av märkena och inte enbart bokstaven G.

Det är visserligen riktigt att de motstående varumärkena består av fonemet g, men tyngdpunkten hos märkena ligger tydligt på den grafiska och inte den fonetiska utformningen. Det föreligger således ingen risk för förväxling mellan dessa märken.

Talan väckt den 18 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-344/12)

(2012/C 287/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan och G. Conte)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut K(2009) 8112 av den 19 november 2009 om de statliga stöd C 38/A/04 (f.d. NN 58/04) och C 36/B/06 (f.d. NN 38/06) som Italien har genomfört till förmån för Alcoa Trasformazioni och enligt artikel 288 FEUF, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens talan avser att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter med avseende på de rättsstridiga statliga stöd som genomförts till förmån för bolaget Alcoa.

Italien skulle, enligt artikel 4 i det ifrågasvarande beslutet, inom två månader från delgivningen av samma beslut förse kommissionen med upplysningar om det totala belopp som ska återkrävas från stödmottagaren, om de åtgärder som redan vidtagits eller som planeras för att följa beslutet och dokument som visar att stödmottagaren anmodats att betala tillbaka stödet före den 20 januari 2010. Vidare ska Italien enligt artikel 2 jämförd med artikel 3 i samma beslut återkräva stödet från mottagarna före den 20 mars 2010.

När förevarande talan väcktes hade svaranden ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att uppfylla nämnda skyldigheter.

Talan väckt den 19 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-345/12)

(2012/C 287/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 7.1, 7.2 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾, jämförda med artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda ⁽²⁾ genom att inte se till att ett energicertifikat görs tillgängligt när byggnader säljs eller hyrs ut, i enlighet med bestämmelserna och villkoren i artiklarna 7 och 10 i direktiv 2002/91,
- förklara att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.1 i direktiv 2002/91 jämförd med artikel 29 i direktiv 2010/31 genom att inte meddela samtliga åtgärder för införlivande av artikel 9 i direktiv 2002/91, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2002/91 löpte ut den 4 januari 2006. Fristen för att genomföra artiklarna 7–9 i det direktivet löpte ut den 4 januari 2009, och enligt kommissionen omfattar artikel 28 i direktiv 2010/31, som medger att skyldigheten att göra energicertifikat tillgängliga skjuts upp, inte certifikat som redan har utfärdats eller ska utfärdas med stöd av artikel 7.1 i direktivet 2002/91.

Den dag förevarande talan väcktes hade svaranden ännu inte vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att genomföra direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 1, 2003, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 153, s. 13.

Överklagande ingett den 19 juli 2012 av DMK Deutsches Milchkontor GmbH av den dom som tribunalen (fjärde) meddelade den 22 maj 2012 i mål T-546/10, Nordmilch AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-346/12)

(2012/C 287/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (tidigare Nordmilch AG) (ombud: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Lactimilk SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkterna 1 och 2 i domslutet i tribunalens dom av den 22 maj 2012 i mål T-546/10,
- helt bifalla yrkandena i första instans, och
- förplikta Lactimilk SA att ersätta klagandens rättegångskostnader i samtliga instanser.

Grunder och huvudargument

Klaganden yrkar att tribunalens dom ska upphävas, eftersom tribunalen felaktigt förklarat att det föreligger likheter mellan det varumärke som omfattas av klagandens ansökan och Lactimilk SA:s varumärken, och eftersom tribunalen därför tillämpat artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 felaktigt genom att förklara att det föreligger en risk för förväxling. Tribunalen har gjort fel genom att underlåta att jämföra de motstående varumärkena såsom de skrivs i ansökan respektive registreringsbeslutet (det vill säga i versaler) och istället undersökt risken för förväxling av varumärkena om de skrivs annorlunda. Tribunalen har därmed gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Tribunalen har vidare felaktigt utgått från att det sökta varumärkets andra stavelse ska betonas, trots att det sökta varumärket skrivs i versaler, varför det även på spanska inte kan sägas att det sökta varumärket endast kan betonas på den andra stavelsen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg den 20 juli 2012 — Caisse nationale des prestations familiales mot Ulrike Wiering och Markus Wiering

(Mål C-347/12)

(2012/C 287/52)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caisse nationale des prestations familiales

Motpart: Ulrike Wiering och Markus Wiering

Tolkningsfrågor

Ska behöriga myndigheter i den stat där en migrerande arbetstagare är anställd vid beräkningen av ett eventuellt tilläggsbidrag enligt artiklarna 1 u i, 4.1 h och 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade lydelse ⁽¹⁾, samt artikel 10 b i i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽²⁾, beakta samtliga förmåner som arbetstagarens familj

uppbär i hemviststaten, i förevarande fall bidragen "Elterngeld" och "Kindergeld" som kan beviljas enligt tysk lagstiftning, såsom familjeförmåner av samma beskaffenhet?

⁽¹⁾ EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

⁽²⁾ EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106.

Överklagande ingett den 16 juli 2012 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 april 2012 i mål T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mot rådet

(Mål C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Övriga parter i målet: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som meddelats av tribunalen (fjärde avdelningen) den 25 april 2012 i mål T-509/10,
- avgöra målet slutligt och, i första hand, avvisa Kala Nafts talan mot de aktuella rättsakter som antagits av rådet, eftersom den inte kan tas upp till sakprövning, eller, i andra hand, ogilla talan, och
- förplikta Kala Naft att ersätta rådets rättegångskostnader i första instans samt i förevarande överklagande.

Grunder och huvudargument

Rådet anser att tribunalens dom i ovannämnda mål har tillkommit genom felaktig rättstillämpning och att den följaktligen måste ogiltigförklaras.

Rådet anser för det första att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den inte avvisade bolaget Kala Nafts talan, trots att detta bolag, enligt rådet, utgör ett iranskt regeringsorgan.

För det andra anser rådet att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att ett av skälen för att vidta restriktiva åtgärder mot Kala Naft inte var tillräckligt för att uppfylla motiveringsskyldigheten och att rådet var skyldigt att lägga fram bevisning till stöd för ett annat av dessa skäl. Rådet anser dessutom att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att det inte kan anses att den omständigheten, som anförs i motiveringen, att bolaget Kala Naft handlar med utrustning inom olje- och gassektorerna som kan användas inom Irans kärntekniska program "ger stöd" till kärnvapenspridning, utan att den omständigheten prövas i förhållande till de övriga omständigheter som det hänvisas till i motiveringen.

Talan väckt den 25 juli 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-353/12)

(2012/C 287/54)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Thomas, D. Grespan och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut av den 28 oktober 2009 om det statliga stöd C 59/07 (f.d. N 127/06 och NN 13/06) (delgett den 29 oktober 2009 och offentliggjort i EUT L 167 av den 1 juli 2010) som Italien har genomfört till förmån för Ixfin SpA och FEUF genom att inte inom föreskrivna frister vidta nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som enligt beslutet är olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens talan avser Republiken Italiens underlåtenhet att verkställa kommissionens beslut angående statligt stöd i form av garantier från ministeriet för ekonomisk utveckling för ett lån som Ixfin tecknat hos Banca Apulia SpA.

Kommissionen gör gällande att Republiken Italien skulle ha återkrävt stödet den 1 mars 2010 och vidare meddelat kommissionen om åtgärder för att följa beslutet den 29 december 2009

Vid tidpunkten för talans väckande har svaranden ännu inte vidtagit samtliga åtgärder som är nödvändiga för att följa beslutet.

Överklagande ingett den 27 juli 2012 av Harald Wohlfahrt av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 16 maj 2012 i mål T-580/10, Harald Wohlfahrt mot byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-357/12 P)

(2012/C 287/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Harald Wohlfahrt (ombud: M. Loschelder och V. Schoene, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Ferrero SpA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom (femte avdelningen) av den 16 maj 2012 i mål T-580/10 och bifalla klagandens i tribunalen framställda yrkanden, vilka återges på sida 4 i domen, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Harmoniseringsbyrån och tribunalen har nekat sökanden, numera klaganden, registrering av varumärket "Kindertraum" för varor i klasserna 16 och 28, då intervenienten på harmoniseringsbyråns sida, som innehar ett äldre italienskt varumärke "kinder" för bland annat dessa varuklasser, invänt mot ansökan.

Klaganden gör gällande tre grunder till stöd för sin talan:

Första grunden: Åsidosättande av artikel 42.2 i förordning nr 207/2009⁽¹⁾

Enligt tribunalen är det inte avgörande huruvida det motstående varumärket redan hade använts i åtta år vid tidpunkten för beslutet i invändningsförfarandet. Enligt artikel 42.3 jämförd med artikel 42.2 i förordning nr 207/2009 behöver verkligt bruk av det motstående varumärket bara styrkas om det vid tidpunkten för offentliggörande av ansökan om registrering

som gemenskapsvarumärke varit registrerat i fem år. Klaganden uppfattar att detta motsäger målet med kravet på verkligt bruk, nämligen att säkerställa att det efter att den femåriga fristen löpt ut inte ska gå att grunda rättigheter på ett äldre varumärke som inte används. Luckan i artikel 42 i förordning nr 207/2009 måste, i motsats till vad tribunalen kommit fram till, täppas till genom en teleologisk tolkning, med hänsyn tagen till tysk och italiensk varumärkesrätt. Även i artikel 42 i förordningen är det således varumärkets användning vid den tidpunkt då invändningsförfarandet avslutades som är avgörande.

Andra grunden: Åsidosättande av artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009, åberopande av det motstående varumärket utgör rättsmissbruk

Överklagandenämnden prövade inte klagandens invändning att ansökan om det italienska motstående varumärket utgjorde rättsmissbruk. Klaganden klandrar tribunalen för att felaktigt ha avvisat invändningen om rättsmissbruk. Den är en del av gemenskapsrätten och därmed även av gemenskapsvarumärkesrätten. Den är tillämplig i förevarande fall, eftersom den part som gjorde invändningen vid ansökan uppträdde på ett sätt som syftade till att på ett heltäckande sätt förhindra användningen av ordet "kinder" genom varumärken som inte användes och utan att det förelåg något skyddsvärt ekonomiskt intresse.

Tredje grunden: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Tribunalen har felaktigt funnit att det föreligger en risk för förväxling mellan intervenientens motstående varumärke och det sökta varumärket. Tribunalen har vidare felbedömt klagandens framställning och felaktigt uppfattat den så, att klaganden inte bestritt överklagandenämndens slutsats att de motstående varumärkena liknar varandra, trots att så visst skett. Varumärkena liknar inte varandra, eftersom beståndsdelen "kinder" i det motstående varumärket i alla händelser uppvisar en svag särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Överklagande ingett den 31 juli 2012 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde) meddelade den 22 maj 2012 i mål T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg mot Europeiska kommissionen

(Mål C-365/12 P)

(2012/C 287/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Smulders, P. Costa de Oliveira och A. Antoniadis)

Övriga parter i målet: EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Kungariket Sverige, Siemens AG, ABB Ltd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva punkt 1 i domslutet i domen av den 22 maj 2012 i mål T-344/08,

— ogilla talan i mål T-344/08, och

— förplikta motparterna i överklagandet att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet och målet i första instans.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har inte beaktat nödvändigheten att göra en harmoniserad tolkning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (nedan kallad förordningen om öppenhet) ⁽¹⁾, såsom denna nödvändighet motiverats i domarna i målen Technische Glaswerke Ilmenau ⁽²⁾, API ⁽³⁾ och Bavarian Lager ⁽⁴⁾, och senare bekräftats i domarna i målen Agrofert ⁽⁵⁾ och Odile Jacob ⁽⁶⁾, och felaktigt gett företräde för rätten till tillgång till handlingar enligt förordningen om öppenhet. Tribunalens tolkning av rätten till tillgång till handlingar enligt förordningen om öppenhet respektive relevanta undantagsbestämmelser i densamma inverkar negativt på konkurrensrättens system rörande tillgång till handlingar och konkurrensrättens avvägning mellan motstående intressen, det vill säga mellan kommissionens intresse av att på ett effektivt sätt kunna uppfylla sitt uppdrag enligt artikel 108 FEUF och företagens intresse av att få ett verksamt skydd för de upplysningar de lämnar i konkurrensförfaranden.

Tribunalen har med orätt vägrat att i det aktuella fallet tillämpa den allmänna presumtionen om skydd för handlingar som ingår i det administrativa förfarandet, såsom denna motiverats i bland annat domen i målet Technische Glaswerke Ilmenau och bekräftats i domen i målet Odile Jacob. Tribunalen har därmed underlåtit att beakta konkurrensrättens system för tillgång till handlingarna och konkurrensrättens begränsningar för tillgång till handlingar som inhämtats under utredningen, vilka motiverar en sådan allmän presumtion.

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av undantagsbestämmelsen om skydd för syftet med utredningar enligt artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordningen om öppenhet. Tribunalen har med orätt inskränkt denna undantagsbestämmels tillämpningsområde till att endast omfatta handlingar som ingår i den konkreta utredningen. Tribunalen har underlåtit att beakta omständigheten att skyddet för utredningars syfte inte endast omfattar enskilda utredningar (under alla omständigheter fram till dess att det beslut som avslutar förfarandet inte längre kan överklagas), utan även att kommissionen på ett effektivt sätt måste kunna uppfylla sina uppgifter på konkurrensrättens område (inklusive att garantera att tillämpliga skyddsregler iakttas).

Tribunalen har också gjort en felaktig tolkning av undantagsbestämmelsen om skydd för affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordningen om öppenhet. Tribunalen har med orätt inskränkt bestämmelsens tillämpningsområde till att endast omfatta skydd för affärshemligheter. Tribunalen har underlåtit att beakta att även sådana konfidentiella uppgifter som kommissionen endast kan få tillgång till i en utredning som rör ett enskilt företag och som normalt sett inte är tillgängliga för tredje man också omfattas av skyddsområdet.

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av undantagsbestämmelsen om skydd för kommissionens beslutsförfarande i artikel 4.3 andra stycket i förordningen om öppenhet. Tribunalen har underlåtit att beakta att kommissionen är behörig att vägra tillgång till interna handlingar med utlåtanen

för internt bruk inom ramen för inledande överläggningar och samråd vid den berörda institutionen, eftersom ett offentliggörande skulle inskränka kommissionens beslutsutrymme, om ärendet skulle återupptas. Tribunalen har genom att förklara att kommissionen inte borde ha vägrat tillgång till interna handlingar även underlåtit att beakta att undantagsbestämmelserna i artikel 4 i förordningen om öppenhet även kan vara tillämpliga på interna handlingar och därmed omfattas av den av domstolen erkända presumtionen om skyddsvärde.

(¹) EGT L 145, s. 43.

(²) Domstolens dom av den 29 juni 2010 i mål C-139/07 P, Europeiska kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, REU 2010, s. I-5885.

(³) Domstolens dom av den 21 september 2010 i de förenade målen C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, Kungariket Sverige mot Association de la presse internationale ASBL (API) och Europeiska kommissionen (C-514/07 P), Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska kommissionen (C-528/07 P) och Europeiska kommissionen mot Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07 P), REU 2010, S. I-8533.

(⁴) Domstolens dom av den 29 juni 2010 i mål C-28/08 P, Europeiska kommissionen mot The Bavarian Lager Co. Ltd., REU 2010, s. I-6055.

(⁵) Domstolens dom av den 28 juni 2012 i mål C-477/10 P, Agrofert Holding a.s. mot kommission (REU 2012, s. I-0000).

(⁶) Domstolens dom av den 28 juni 2012 i mål C-404/10 P, Europeiska kommissionen mot Éditions Odile Jacob SAS (REU 2012, s. I-0000).

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 17 juli 2012 — L'Oréal mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-240/11) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ersättningsgilla kostnader vid harmoniseringsbyrån — Kostnader för ombud som är en anställd — Artikel 85.1 i förordning nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2012/C 287/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: L'Oréal (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. von Mühlendahl och S. Abel)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Bullock)

Motpart vid överklagandenämnden: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, Kalifornien, Förenta staterna)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 3 februari 2011 (ärende R 898/2010-1) om ett invändningsförfarande mellan United Global Media Group, Inc. och L'Oréal.

Avgörande

1. Talan ogillas.
2. L'Oréal SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.7.2011.

Tribunalens beslut av den 17 juli 2012 — United States Polo Association mot harmoniseringsbyrån — Polo/Lauren (figur föreställande två polospelare)

(Mål T-517/11) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Delvis avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2012/C 287/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: United States Polo Association (Lexington, Kentucky, Förenta staterna) (ombud: advokaterna P. Goldenbaum, I. Rohr och T. Melchert)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna M. Granado Carpenter och M. Polo Carreño)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 juni 2011 (ärende R 1170/2010-2) om ett invändningsförfarande mellan United States Polo Association och The Polo/Lauren Company, LP.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Sökanden ska bära sina rättegångskostnader och ersätta svarandens och intervenientens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 355, 3.12.2011.

Talan väckt den 11 juli 2012 — Holcim (Romania) mot Europeiska kommissionen

(Mål T-317/12)

(2012/C 287/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Holcim (Romania) SA (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten L. Arnauts)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta svaranden att till kändan utge marknadsvärdet för den påstått stulna europeiska utsläppsrätten som inte har återfåtts vid dagen för domen, uppgående till marknadspriset jämte årlig ränta på 8 procent från den 16 november 2010,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förklara domen verkställbar.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund, nämligen Europeiska unionens ansvar för olagliga beslut som Europeiska kommissionen har fattat genom

- a) felaktig tolkning av artikel 10.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG (EUT L 386, s. 1),
- b) åsidosättande av artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32), och
- c) åsidosättande av flera allmänna rättsprinciper (proportionalitetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, kravet på aktsamhet, rätten till ett effektivt domstolskydd avseende rätt till egendom) när den beslutade att inte ge upplysning om eller tillåta att upplysning ges om var stulna Europeiska utsläppsrätter befinner sig inom ramen för Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter.

Talan väckt den 19 juli 2012 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-319/12)

(2012/C 287/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (2012) 3025 final av den 8 maj 2012 angående statligt stöd SA. 22668 (C8/2008 — f.d. NN 4/2008) som Spanien beviljat Ciudad de la Luz SA,
- kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Felaktig tillämpning av kriteriet privat investerare genom att kommissionen i sin bedömning har gått utanför sitt utrymme för skönsmässig bedömning
2. Andra grunden: Oriktig bedömning av det statliga stödet genom att inte ta i beaktande åtgärderna i den tertiära sektorn
3. Tredje grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet, genom att det i beslutet anges att stödet ska återkrävas från filmproducenterna, utan att någon av de påstådda stödåtgärderna nämns i bedömningen.
4. Fjärde grunden: I andra hand, oriktig bedömning av investeringens förenlighet med riktlinjerna för statlig stöd för regionala ändamål genom att inte bedöma huruvida det återstående stödet är förenligt med principen om privat investerare.
5. Femte grunden: I andra hand, bristande motivering och oriktig bedömning av stödets förenlighet mot bakgrund av de bestämmelser som gäller för stöd till radio- och tv-branschen genom att inte redogöra för varför det påstådda stödet inte anses ha beviljats för ett kulturellt ändamål.

Talan väckt den 20 juli 2012 — Ciudad de la Luz och Sociedad proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana mot kommissionen

(Mål T-321/12)

(2012/C 287/61)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Ciudad de la Luz, SA (Alicante, Spanien) och Sociedad proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SA (Alicante) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, J. Belenguier Mula och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att de grunder för ogiltigförklaring som anges i denna ansökan kan tas upp till prövning samt att talan ska bifallas såvitt avser dessa,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (2012) 3025 final av den 8 maj 2012 angående statligt stöd SA. 22668 (C8/2008 — f.d. NN 4/2008) som Spanien beviljat Ciudad de la Luz SA (nedan kallad CDL), och särskilt artikel 1.1 i beslutet i den del det i denna punkt fastställs att investeringen i CDL inbegrep rättsstridigt statligt stöd och detta stöd återkrävs,

- förklara det angripna beslutet vara en nullitet, eller i andra hand ogiltigförklara detta, och särskilt artikel 1.1 i beslutet i den del det i denna punkt fastställs att vissa producenter som spelat in i CDL har erhållit rättsstridigt stöd,
- följaktligen ogiltigförklara de återkrav som föreskrivs i artikel 2 i det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionens har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den funnit att statligt stöd getts till CDL

Sökandena anser att kommissionens analys av principen om en privat investerare var felaktig och att kommissionens slutsats att statligt stöd förelåg också var felaktig. De investeringar Generalitat Valenciana har gjort i CDL har genomförts vid två olika tidpunkter, år 2000 och år 2004, och dessa två investeringsbeslut har antagits efter utarbetandet av två affärsplaner som fastställde att projektet var lönsamt. Kommissionen har genom att tillämpa principen om en privat investerare jämfört detta projekt med avkastningen från projekt och aktörer som inte är jämförbara, på grund av deras storlek, vilket innebär att denna princip förlorar sin betydelse, i strid mot artiklarna 107.1 och 345 FEUF.

Kommissionen har även vägrat att i sin juridisk-ekonomiska analys beakta omständigheten att det vid sidan av projektet med filmstudior även fanns ett projekt med utveckling av ett område med affärer och hotell runt om den mark som ägdes av SPTCV. Om båda dessa projekt beaktas var avkastningen på investeringen i CDL än högre.

2. Andra grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom sin analys av CDL-projektets förenlighet med unionsrätten, samt bristande motivering

Enligt sökandena har kommissionen vägrat att beakta att projektet hade haft rätt till regionalstöd, mot bakgrund av att CDL ligger i Alicante. Eftersom det rörde sig om ett stort projekt ansåg de spanska myndigheterna att CDL borde ha kunnat erhålla regionalstöd på upp till 36 procent utan att kommissionen skulle ha några invändningar. Trots detta har kommissionen vägrat att goda att om principen om en privat investerare tillämpas på 64 procent av investeringen skulle avkastningen från projektet vara än högre.

I andra hand anser sökandena att de valencianska myndigheternas investering i filmanläggningen CDL borde anses vara helt eller delvis förenligt med unionsrätten, med stöd av artikel 107.3 d FEUF.

Kommissionen har inte gett någon motivering till sina slutsatser att stöden till uppförandet av filmstudiorna CDL inte är nödvändiga, proportionella eller lämpliga och stöden vare sig helt eller delvis kunde motiveras med hänvisning till kulturella aspekter.

3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom avsaknad av beslut, och under alla förhållanden av motivering, vad gäller främjande av produktioner.

Förutom att kommissionen ansett att investeringen i CDL är ett stöd som är oförenligt med unionsrätten har kommissionen även anlagt samma synsätt vad gäller varje incitament som ges till filmproducenter under villkoret att deras inspelningar sker i CDL.

I beslutet handlar endast en punkt om detta påstådda stöd, och denna punkt begränsar sig till att förklara stödet oförenligt med unionsrätten. Beslutet beskriver inte den aktuella incitamentåtgärden och nämner inte heller de upplysningar angående denna som medlemsstaten inkommit med. Inte heller undersöks huruvida de olika rekvisiten för stöd eller förenlighet med unionsrätten föreligger eller saknas. Ej heller tas frågan om berättade förväntningar upp.

Sökandena anser därför att det rör sig om en rättsakt som inte existerar eller är en nullitet på grund av avsaknad av motivering. Vidare borde incitamentåtgärderna ha bedömts vara förenliga med artikel 107.3 d FEUF eftersom de iakttar de villkor som anges i kommissionens meddelande om filmstöd av år 2001.

Talan väckt den 16 juli 2012 — Simca Europe mot harmoniseringsbyrån — PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Mål T-327/12)

(2012/C 287/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Simca Europe Ltd (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: advokaten N. Haberkmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: PSA Peugeot Citroën GIE (Paris, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 12 april 2012 i ärende R 645/2011-1, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader, inklusive ombudskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Simca" för varor i klass 12 — gemenskapsvarumärke nr 6 489 371

Sökt gemenskapsvarumärke: Klaganden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: PSA Peugeot Citroën GIE

Grund för ansökan om ogiltighetsförklaring: Klaganden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan om registrering

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och ogiltighetsförklaring av varumärket

Grunder: Åsidosättande av artikel 52 i förordning (EG) nr 207/2009

Talan väckt den 24 juli 2012 — Mundipharma mot harmoniseringsbyrån — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)

(Mål T-328/12)

(2012/C 287/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mundipharma GmbH (Limburg a.d. Lahn, Tyskland) (ombud: advokaten F. Nielsen)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: AFP Pharmaceuticals Ltd (Takapuna, Nya Zeeland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 23 maj 2012 i ärende R 1788/2010-4, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: AFP Pharmaceuticals Ltd

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Maxigesic" för varor i klass 5 — ansökan nr 7 056 104

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket "OXYGESIC" för varor i klass 5

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet och avslag på invändningen

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009

Talan väckt den 27 juli 2012 — Sartorius Weighing Technology mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en gul båge i nederkanten av ett annonsutrymme)

(Mål T-331/12)

(2012/C 287/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sartorius Weighing Technology GmbH (Göttingen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Welkerling)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som den första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) meddelade den 3 maj 2012 i ärende R 1783/2011-1, och

— förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Varumärke som består av återgivningen av en gul båge i nederkanten av ett elektroniskt annonsutrymme för varor i klasserna 7, 9, 10 och 11

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009

Talan väckt den 23 juli 2012 — ING Groep mot kommissionen

(Mål T-332/12)

(2012/C 287/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ING Groep NV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna O. Brouwer, J. Blockx och N. Lorjé)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2012) 3150 final, Statligt stöd SA.28855 (N 373/2009) (f.d. C 10/2009 och f.d. N 528/2008) av den 11 maj 2012 (Nederländerna ING — Omstruktureringsstöd), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed och rätten att yttra sig genom att inte rådfråga den nederländska staten och ING angående faktiska omständigheter, åsikter och antaganden som var relevanta för dess slutsats att tillägget till villkoren för injektionen av kärnprimärkapital utgjorde stöd enligt artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tillämpade testet med en privat investerare i en marknadsekonomi och inte anförde någon adekvat motivering när den kvalificerade injektionen som statligt stöd och som en försvårande omständighet när den bedömde kompensationsåtgärderna.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.3 b FEUF och principen om god förvaltningssed, proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen, principen om likabe-

handling och motiveringsskyldigheten när den inte beaktade stödbeloppet när den bedömde kompensationsåtgärderna och genom att göra en felaktig beräkning av stödets relativa storlek och de omständigheter under vilka stödet beviljades när den bedömde kompensationsåtgärderna.

4. Fjärde grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107.3 b FEUF, principen om god förvaltningssed, proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten när den gjorde förbuden mot prisledarskap rättsligt bindande för ING.

Talan väckt den 19 juli 2012 — T&L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen

(Mål T-335/12)

(2012/C 287/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: T&L Sugars Ltd (London, Förenade kungariket) och Sidul Açúcares, Unipessoas Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ombud: advokaten D. Waelbroeck, och D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen samt Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— förklara att förevarande ansökan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF och/eller förklaring om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF avseende förordningarna 367/2012, 397/2012, 356/2012, 382/2012, 444/2012 och 485/2012 kan prövas i sak och är välgrundade,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 367/2012 av den 27 april 2012 om nödvändiga åtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av ytterligare kvantiteter socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2011/2012 (EUT L 116, s. 12),

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 397/2012 av den 8 maj 2012 om fastställande av en tilldelningskoefficient, avslag på nya ansökningar och om avslutande av ansökningsperioden för tillgängliga ytterligare kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2011/12 (EUT L 123, s. 35),
 - ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1239/2011 (EUT L 318, s. 4), i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 356/2012 vad gäller anbudsperioden inom den andra och de därpå följande delanbudsinfordringarna för regleringsåret 2011/2012 för import av socker till nedsatt tullsats (EUT L 113, s. 4),
 - ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 382/2012 av den 3 maj 2012 om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den femte delanbudsinfordran inom de anbudsförfaranden som inletts genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2011 (EUT L 119, s. 41),
 - ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 444/2012 av den 24 maj 2012 om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den sjätte delanbudsinfordran inom de anbudsförfaranden som inletts genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2011 (EUT L 135, s. 61), och
 - ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 485/2012 av den 7 juni 2012 om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den sjunde delanbudsinfordran inom de anbudsförfaranden som inletts genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2011 (EUT L 148, s. 24), eller
 - i andra hand, i) förklara att talan om rättsstridighetsförklaring avseende artiklarna 186 a och 187 i förordning 1234/2007 ⁽¹⁾ kan prövas i sak och är välgrundad och förklara att dessa bestämmelser är rättsstridiga samt ogiltigförklara de angripna förordningarna, vilka direkt eller indirekt grundar sig på dessa bestämmelser, och ii) förklara att talan om rättsstridighetsförklaring avseende förordning 367/2012 samt förordning 1239/2011, i dess lydelse enligt förordning 356/2012, kan prövas i sak och är välgrundad,
 - förplikta EU, företrädd av kommissionen, att ersätta all skada som sökandena har lidit till följd av att kommissionen åsidosatt sina rättsliga skyldigheter och fastställa ersättningsbeloppen för den ska som sökandena åsamkades under perioden 30 januari till 24 juni 2012 till 75 051 236 euro plus ytterligare skada för sökanden därefter, eller ett alternativt belopp som återspeglar den skada som sökandena har lidit eller kommer att lida och som de kommer att visa under förfarandet gång särskilt för att kunna ta tillbörlig hänsyn till framtida skada,
 - ålägga betalning av ränta motsvarande Europeiska centralbankens reporänta plus 2 procentenheter eller annan räntesats som tribunalen anser lämplig, på det belopp som ska betalas, från dagen för tribunalens dom tills betalning sker, och
 - förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.
- Grunder och huvudargument**
- Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.
1. Första grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. Å ena sidan föreskriver förordning 367/2012 en fast, allmänt tillämplig överskottsavgift på 211 euro per ton, det vill säga mindre än hälften av det brukliga 500 euro per ton, tillämplig på en specifik kvantitet (250 000 ton) socker, jämnt fördelad endast mellan sökande som förädlar sockerbetor. Å andra sidan föreskriver förordning 1239/2011, i dess lydelse enligt 356/2012, en okänd, oförutsägbar tullsats, som enbart ska tillämpas på vinnare av auktionsförfaranden (vilka kan vara förädlare av sockerrör, förädlare av sockerbetor eller vilken annan tredje man som helst) och med en icke preciserad totalsumma. Tullsatsen fastställdes senast till 312,60 euro per ton, alltså nästan 50 procent högre än överskottsavgiften för förädlare av sockerbetor. Skillnaden mellan rättsakterna kan inte bli tydligare. Faktum är att samtliga aspekter av dessa åtgärder diskriminerar förädlare av sockerrör och främjar förädlare av sockerbetor.
 2. Andra grunden: Åsidosättande av förordning 1234/2007 och avsaknad av rättslig grund. Kommissionen har, beträffande förordning 367/2012, ingen som helst behörighet att öka kvoterna, utan är tvärtom skyldig att ålägga höga, avskräckande avgifter på att släppa ut socker som överskrider kvoterna på EU-marknaden. Vad gäller skatteauktionerna saknar kommissionen uppenbart mandat och behörighet att vidta sådana åtgärder, vilka aldrig förutsågs i den grundläggande lagstiftningen.
 3. Tredje grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Kommissionen har skapat ett system där tullar inte är förutsägbara och inte fastställs enligt konsekventa, objektiva kriterier, utan i stället fastställs utifrån en subjektiv betalningsvilja (och dessutom hos aktörer som i detta avseende är underkastade högst olikartade krav och incitament) utan någon faktisk koppling till de faktiska produkter som importerats.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Kommissionen kunde enkelt ha vidtagit mindre restriktiva åtgärder för att hantera den bristande tillgången och som inte enbart hade drabbat importförädlare.
5. Femte grunden: Åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar. Sökandena hade berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle använda de verktyg som finns tillgängliga i förordning 1234/2007 för att återställa råörsockerförsörjningen för förädling. Sökandena hade också berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle bevara balansen mellan importförädlare och inhemska sockerproducenter.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av omsorgsprincipen och principen om god förvaltningssed. Kommissionens åtgärder var uppenbart olämpliga mot bakgrund av den bristande tillgången. Kommissionen borde i stället ha lättat på importrestriktionerna för sockerrörsförädlare. I stället ökade kommissionen den inhemska produktionen och villkorade tillgången till extra import med erläggande av oförutsägbara skatter med karaktär av straffskatter.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 39 FEUF. Kommissionen åsidosatte två av målen i den fördragsbestämmelsen.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av kommissionens förordning 1006/2011 ⁽²⁾ Tullarna för vitt socker är bara marginellt högre än för råsocker. Skillnaden är ungefär 30 euro per ton, klart mindre än skillnaden på 80 euro mellan schablonimporttullen för förädlad socker (419 euro) och råsocker för förädling (339 euro) enligt kommissionens förordning 1006/2011.

Sökandena anför vidare, till stöd för sin skadeståndstalan, att kommissionen grovt och uppenbart överskred sitt utrymme för skönmässig bedömning enligt förordning 1234/2007 genom passivitet och olämpligt handlande. Kommissionen underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder utgör dessutom ett uppenbart åsidosättande av en rättsregel "ägnad av ge enskilda rättigheter". Kommissionen åsidosatte i synnerhet de allmänna EU-principerna om rättssäkerhet, icke-diskriminering, proportionalitet, berättigade förväntningar, omsorgsplikt och god förvaltningssed.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1).

(2) Kommissionens förordningar (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 282, s. 1).

Talan väckt den 1 augusti 2012 — Klizli mot rådet

(Mål T-336/12)

(2012/C 287/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yousef Klizli (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten Z. Garkova Lyutskanova)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandebeslut 2012/256/Gusp av den 14 maj 2012 om genomförande av rådets beslut 2011/782/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 126, s. 9), i den mån det avser sökanden,

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 410/2012 av den 14 maj 2012 om genomförande av artikel 32.1 i förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien (EUT L 126, s. 3), i den mån det avser sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser

— den omständigheten att sökanden felaktigt sattes upp på förteckningen som en person som tillhandahåller finansiellt stöd till regimen.

2. Andra grunden avser

— den omständigheten att de angripna rättsakterna från rådet utfärdades utan rättslig grund och att de åsidosätter motiveringsskyldigheten, rätten till en rättvis prövning, rätten till ett effektivt domstolsskydd och äganderätten. Vidare åsidosätter dessa rättsakter proportionalitetsprincipen och skadar sökandens goda namn.

Talan väckt den 30 juli 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI mot harmoniseringsbyrån — Wenf International Advisers (korkskruv)**(Mål T-337/12)**

(2012/C 287/68)

Ansökan är avfattad på: spanska

Parter

Sökande: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna C. Ruiz Gallegos och E. Veiga Conde)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Brittiska jungfruöarna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 1 juni 2012 i ärende R 89/2011-3, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerad gemenskapsformgivning som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Formgivning av korkskruv — gemenskapsformgivning nr 0 0083 0831-0001

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Wenf International Advisers Ltd

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Nationell formgivning av flasköppnare

Annuleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artiklarna 4 och 6.1 i förordning nr 6/2002
- Åsidosättande av artiklarna 4 och 6.2 i förordning nr 6/2002

Talan väckt den 30 juli 2012 — Grupo T Diffusión mot harmoniseringsbyrån — ABR Producción Contemporánea (Lampor)**(Mål T-343/12)**

(2012/C 287/69)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Grupo T Diffusión (El Prat de Llobregat, Spanien) (ombud: advokaten A. Lasala Grimalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: ABR Producción Contemporánea SL (Barcelona, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 1 juni 2012 i ärende R 1622/2010-3 angående ogiltighetsförklaringen av gemenskapsformgivning nr 000 42 7448-0001 och förklara att nämnda gemenskapsformgivning är giltig och har full verkan,
- befria sökanden från skyldighet att betala ABR:s och harmoniseringsbyråns kostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerad gemenskapsformgivning som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Form på en lampa — Gemenskapsformgivning nr 000 42 7448-0001

Innehavare av gemenskapsformgivningen: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsformgivningen: ABR Producción Contemporánea SL

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: Tidigare formgivning av en golvlampa "Cypress"

Annuleringsenhetens beslut: Bifall till ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 6 och 7 i förordning nr 6/2002

Talan väckt den 1 augusti 2012 — Leiner mot harmoniseringsbyrån — Recaro (REVARO)

(Mål T-349/12)

(2012/C 287/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Österrike) (ombud: advokaterna W. Emberger, I. Rudnay och L. Emberger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Recaro Beteiligungs GmbH (Kaiserslautern, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ändra det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 16 maj 2012 (ärende R 482/2011-1) i enlighet med överklagandet och i andra hand ogiltigförklara nämnda beslut,

— förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke, som innehåller ordelementet "REVARO", för varor i klasserna 11, 20 och 24.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Recaro Beteiligungs-GmbH.

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Den internationella registreringen "RECARO" för varor i klasserna 10, 12, 14, 20, 25 och 28.

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 11 juli 2012 — Formica mot Harmoniseringsbyrån — Silicalia (CompacTop)(Mål T-82/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/71)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 113, 9.4.2011.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2012 — AV mot kommissionen(Mål F-4/11) ⁽¹⁾**(Personalmål — Tillfälligt anställd — Rekrytering — Medicinskt förbehåll — Retroaktiv tillämpning av det medicinska förbehållet — Yttrande från invaliditetskommittén)**

(2012/C 287/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: AV (Cadrezzate, Italien) (ombud: advokaterna A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och D. Martin)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av besluten att på sökanden tillämpa det medicinska förbehåll som föreskrivs i artikel 32 i anställningsvillkoren för övrigt anställda inom Europeiska unionen och att neka honom invaliditetsersättning.

Domslut

1. Beslutet av den 12 april 2012 varigenom Europeiska kommissionen på AV har tillämpat det medicinska förbehåll som föreskrivs i artikel 32 i anställningsvillkoren för övrigt anställda inom Europeiska unionen ogiltigförklaras.
2. Det beslut som Europeiska kommissionen antog den 16 april 2012 ogiltigförklaras i den mån detta innebär att AV nekas invaliditetsersättning.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och förpliktas att ersätta AV:s rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 179, 18.6.11, s. 21.

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2012 — Cristina mot kommissionen(Mål F-66/11) ⁽¹⁾**(Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Uttagningskommitténs beslut att neka tillträde till utvärderingstesterna — Rättsmedel — Talan väckt utan att avvakta beslut gällande det administrativa klagomålet — Upptagande till sakprövning — Särskilda behörighetskrav för uttagningsprovet — Krav på yrkeserfarenhet)**

(2012/C 287/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alma Yael Cristina (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis B. Eggers och P. Pecho, därefter B. Eggers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut fattat av ordföranden i uttagningskommittén för uttagningsprovet EPSO/AST/111/10 (AST 1) att neka sökanden tillträde till utvärderingstesterna.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Alma Yael Cristina ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 282, 24.09.11, s. 51.

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2012 — Cristina mot kommissionen(Mål F-83/11) ⁽¹⁾**(Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Uttagningskommitténs beslut att neka tillträde till utvärderingstesterna — Rättsmedel — Talan väckt utan att avvakta beslut gällande det administrativa klagomålet — Upptagande till sakprövning — Särskilda behörighetskrav för uttagningsprovet — Yrkeserfarenhet som är relevant för arbetsuppgifterna)**

(2012/C 287/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alma Yael Cristina (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues, A. Blot och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut fattat av ordföranden i uttagningskommittén för uttagningsprovet EPSO/AST/112/10 — Assistenten (AST 3) att inte medge sökanden tillträde till utvärderingstesterna.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. *Alma Yael Cristina ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 340, 19.11.11, s. 41.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 12 juli 2012 — Conticchio mot kommissionen

(Mål F-22/11) (¹)

(Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Beräkning av pensionsrättigheter — Placering i lönegrad — Invändning om rättsstridighet — Upptagande till sakprövning)

(2012/C 287/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Rosella Conticchio (Rom, Italien) (ombud: advokaterna R. Giuffrida och A. Tortora)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och D. Martin samt advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Sökandens talan om att beslutet om beviljande och fastställelse av sökandens pensionsrättigheter ska ogiltigförklaras.

Avgörande

- Rosella Conticchios talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad.*
- Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 139, av den 7 maj 2011, s. 31.

Talan väckt den 20 juli 2012 — ZZ och ZZ mot kommissionen

(Mål F-75/12)

(2012/C 287/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ och ZZ (ombud: advokaterna D. Abren Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal och S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslut om beräkning av tillgodoräknandet av de pensionsrättigheter som förvärvats före tillträddande av tjänster vid Europeiska kommissionen, och, i den mån det är nödvändigt, beslut om avslag på sökandenas klagomål.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara besluten om beräkning av tillgodoräknandet av de pensionsrättigheter som förvärvats före tillträddande av tjänster vid Europeiska kommissionen,

— i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara beslut om avslag på sökandenas klagomål avseende att de allmänna genomförandebestämmelser och de försäkringstekniska taxor som var i kraft vid tiden för deras begäran om överföring av pensionsrättigheter ska tillämpas,

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 20 juli 2012 — ZZ mot Europeiska kommissionen

(Mål F-76/12)

(2012/C 287/77)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut om omvandling av meritpoäng som erhållits vid en annan institution och av det administrativa meddelande i vilket offentliggjordes namnen på de tjänstemän som befordrats inom ramen för befordringsförfarandet år 2011.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 oktober 2011 om omvandling av meritpoäng som sökanden erhållit vid en annan institution, jämförd med administrativt meddelande nr 48/2011 av den 27 oktober 2011 i vilket offentliggjordes namnen på de tjänstemän som befordrats inom ramen för befordringsförfarandet år 2011, bland vilka sökandens namn inte ingick,

- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att avslå sökandens klagomål,
- förplikta Europeiska kommissionen att betala skadestånd med ett belopp som provisoriskt och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) fastställs till 20 000 euro, som ersättning för materiell skada,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Personaldomstolens beslut av den 28 juni 2012 — BH mot Kommissionen

(Mål F-129/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/78)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 25, 28.1.2012, s. 73

Personaldomstolens beslut av den 28 juin 2012 — BJ mot Kommissionen

(Mål F-139/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/79)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 65, 3.3.2012, sid. 25

Personaldomstolens beslut av den 28 juni 2012 — BK mot kommissionen

(Mål F-140/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/80)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 65, 3.3.12 s. 25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 287/68	Mål T-337/12: Talan väckt den 30 juli 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI mot harmoniseringsbyrån — Wenf International Advisers (korkskruv)	38
2012/C 287/69	Mål T-343/12: Talan väckt den 30 juli 2012 — Grupo T Diffusión mot harmoniseringsbyrån — ABR Producción Contemporánea (Lampor)	38
2012/C 287/70	Mål T-349/12: Talan väckt den 1 augusti 2012 — Leiner mot harmoniseringsbyrån — Recaro (REVARO)	39
2012/C 287/71	Mål T-82/11: Tribunalens beslut av den 11 juli 2012 — Formica mot Harmoniseringsbyrån — Silicalia (CompacTop)	39
 Personaldomstolen 		
2012/C 287/72	Mål F-4/11: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2012 — AV mot kommissionen (Personalmål — Tillfälligt anställd — Rekrytering — Medicinskt förbehåll — Retroaktiv tillämpning av det medicinska förbehållet — Yttrande från invaliditetskommittén)	40
2012/C 287/73	Mål F-66/11: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2012 — Cristina mot kommissionen (Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Uttagningskommitténs beslut att neka tillträde till utvärderingstesterna — Rättsmedel — Talan väckt utan att avvakta beslut gällande det administrativa klagomålet — Upptagande till sakprövning — Särskilda behörighetskrav för uttagningsprovet — Krav på yrkeserfarenhet)	40
2012/C 287/74	Mål F-83/11: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juni 2012 — Cristina mot kommissionen (Personalmål — Allmänt uttagningsprov — Uttagningskommitténs beslut att neka tillträde till utvärderingstesterna — Rättsmedel — Talan väckt utan att avvakta beslut gällande det administrativa klagomålet — Upptagande till sakprövning — Särskilda behörighetskrav för uttagningsprovet — Yrkeserfarenhet som är relevant för arbetsuppgifterna)	40
2012/C 287/75	Mål F-22/11: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 12 juli 2012 — Conticchio mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Pensioner — Beräkning av pensionsrättigheter — Placering i lönegrad — Invändning om rättsstridighet — Upptagande till sakprövning)	41
2012/C 287/76	Mål F-75/12: Talan väckt den 20 juli 2012 — ZZ och ZZ mot kommissionen	41
2012/C 287/77	Mål F-76/12: Talan väckt den 20 juli 2012 — ZZ mot Europeiska kommissionen	41
2012/C 287/78	Mål F-129/11: Personaldomstolens beslut av den 28 juni 2012 — BH mot Kommissionen	42
2012/C 287/79	Mål F-139/11: Personaldomstolens beslut av den 28 juni 2012 — BJ mot Kommissionen	42
2012/C 287/80	Mål F-140/11: Personaldomstolens beslut av den 28 juni 2012 — BK mot kommissionen	42

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

